

A9-0357/2023

13.11.2023

PRANEŠIMAS

dėl bendros žuvininkystės politikos įgyvendinimo dabartinės padėties ir ateities
perspektyvų
(2021/2169(INI))

Žuvininkystės komitetas

Pranešėjas: Gabriel Mato

TURINYS

	Psl.
PASIŪLYMAS DĒL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS	3
AIŠKINAMOJI DALIS	33
INFORMACIJA APIE PRIĖMIMĄ ATSAKINGAME KOMITETE	35
GALUTINIS VARDINIS BALSAVIMAS ATSAKINGAME KOMITETE	36

PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS

dėl bendros žuvininkystės politikos įgyvendinimo dabartinės padėties ir ateities perspektyvų (2021/2169(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV), ypač į 3, 4, 5, 11, 38, 39, 43 ir 349 straipsnius,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1380/2013 dėl bendros žuvininkystės politikos (BŽP)¹,
- atsižvelgdamas į 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/89/ES, kuria nustatoma jūrinių teritorijų planavimo sistema (Jūrinių teritorijų planavimo direktyvą)²,
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. lapkričio 22 d. rezoliuciją dėl nedidelio masto pakrantės žvejybos, smulkiosios žvejybos ir bendros žuvininkystės politikos reformos³,
- atsižvelgdamas į savo 2021 m. sausio 21 d. rezoliuciją „Daugiau žuvų jūrose? Daugiau nei didžiausią galimą tausios žvejybos laimikį (MSY) užtikrinančios išteklių atsikūrimo skatinimo priemonės, įskaitant žuvų išteklių atkūrimo rajonus ir saugomas jūrų teritorijas“⁴,
- atsižvelgdamas į 2021 m. gegužės 18 d. rezoliuciją dėl įpareigojimo iškrauti laimikį pagal bendros žuvininkystės politikos 15 straipsnį tikslų pasiekimo⁵,
- atsižvelgdamas į 2021 m. birželio 9 d. rezoliuciją „ES biologinės įvairovės strategija iki 2030 m. Gamtos gražinimas į savo gyvenimą“⁶,
- atsižvelgdamas į 2021 m. rugsėjo 16 d. rezoliuciją „Ateities žvejai: naujos darbuotojų kartos pritraukimas į žvejybos sektorių ir darbo vietų pakrančių bendruomenėse kūrimas“⁷,
- atsižvelgdamas į 2021 m. spalio 20 d. rezoliuciją dėl sąžiningos, sveikos ir aplinkai palankios maisto sistemos pagal strategiją „Nuo ūkio iki stalo“⁸,

¹ [OL L 354, 2013 12 28, p. 22.](#)

² [OL L 257, 2014 8 28, p. 135.](#)

³ [OL C 419, 2015 12 16, p. 167.](#)

⁴ [OL C 456, 2021 11 10, p. 129.](#)

⁵ [OL C 15, 2022 1 12, p. 9.](#)

⁶ [OL C 67, 2022 2 8, p. 25.](#)

⁷ [OL C 117, 2022 3 11, p. 67.](#)

⁸ [OL C 184, 2022 5 5, p. 2.](#)

- atsižvelgdamas į 2022 m. balandžio 5 d. rezoliuciją dėl žvejybos Lamanšo sąsiauryje, Šiaurės jūroje, Airijos jūroje ir Atlanto vandenyne ateities Jungtinei Karalystei išstojus iš ES⁹,
- atsižvelgdamas į 2022 m. birželio 7 d. rezoliuciją dėl bendros žuvininkystės politikos reglamento 17 straipsnio įgyvendinimo¹⁰,
- atsižvelgdamas į 2023 m. sausio 19 d. rezoliuciją dėl mažos apimties žvejybos padėties ES ir ateities perspektyvų¹¹,
- atsižvelgdamas į 1976 m. lapkričio 3 d. Tarybos rezoliuciją dėl 200 mylių žvejybos zonos Bendrijoje įkūrimo nuo 1977 m. sausio 1 d. tam tikrų išorinių aspektų¹² (1976 m. Hagos rezoliucija), ypač į jos VII priedą,
- atsižvelgdamas į 2007 m. spalio 10 d. Komisijos komunikatą „Integruota jūrų politika Europos Sąjungai“ (COM(2007)0575),
- atsižvelgdamas į 2020 m. gegužės 20 d. Komisijos komunikatą „2030 m. ES biologinės įvairovės strategija. Gamtos grąžinimas į savo gyvenimą“ (COM(2020)0380),
- atsižvelgdamas į 2023 m. vasario 21 d. Komisijos komunikatą „Bendra žuvininkystės politika šiandien ir rytoj: žuvininkystės ir vandenynų paktas, kuriuo siekiama darnaus, mokslo žiniomis grindžiamo, novatoriško ir įtraukaus žuvininkystės valdymo“ (COM(2023)0103),
- atsižvelgdamas į Žuvininkystės mokslo, technikos ir ekonomikos komiteto (STECF) 2019 m. rugsėjo 26 d. ataskaitą „Socialiniai duomenys ES žuvininkystės sektoriuje“ (STECF 19-03),
- atsižvelgdamas į 2020 m. gruodžio 10 d. STECF ataskaitą „BŽP socialinis aspektas“ (STECF 20-14),
- atsižvelgdamas į 2021 m. liepos mėn. Žuvininkystės komiteto užsakytą tyrimą dėl COVID-19 pandemijos poveikio ES žvejybai ir akvakultūrai,
- atsižvelgdamas į 2021 m. gruodžio 8 d. STECF 2021 m. ES žvejybos laivyno metinę ekonominę ataskaitą (STECF 21-08),
- atsižvelgdamas į 2021 m. kovo 9 d. jūrų ekonomikos dokumentą Nr. 8/2020 „2020 m. ES žvejybos laivynas. Tendencijos ir ekonominiai rezultatai“, kurį parengė Komisijos Jūrų reikalų ir žuvininkystės generalinis direktoratas,

⁹ [OL C 434, 2022 11 15, p. 2.](#)

¹⁰ [OL C 493, 2022 12 27, p. 62.](#)

¹¹ [OL C 214, 2023 6 16, p. 150.](#)

¹² [OL C 105, 1981 5 7, p. 1.](#)

- atsižvelgdamas į 2022 m. spalio 7 d. Europos Komisijos Europos klimato, infrastruktūros ir aplinkos vykdomosios įstaigos ataskaitą „Klimato kaita ir bendra žuvininkystės politika“¹³,
 - atsižvelgdamas į 2017 m. Pasaulio banko ataskaitą „The Sunken Billions Revisited: Progress and Challenges in Global Marine Fisheries“,
 - atsižvelgdamas į 2022 m. vasario 8 d. Galisijos žuvininkystės tarybos nuomonę dėl bendros žuvininkystės politikos peržiūros,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 54 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Žuvininkystės komiteto pranešimą (A9-0357/2023),
- A. kadangi, atsižvelgiant į tai, kad Parlamentas jau yra išreiškęs savo nuomonę dėl kelių konkrečių BŽP ypatybių, šis pranešimas grindžiamas ankstesnėmis sektorių ataskaitomis ir jame pateikiamas bendras politinis BŽP veikimo vertinimas ir būsimos perspektyvos įžvalga, ypač daug dėmesio skiriant gyvųjų jūrų išteklių išsaugojimui ir žvejybos valdymui pagal BŽP;
- B. kadangi pagal SESV 39 straipsnį reikalaujama, kad BŽP visose savo srityse, visų pirma išsaugant jūrų biologinius išteklius, be kita ko, užtikrintų deramą žvejų bendruomenės gyvenimo lygį ir pakankamą tiekimą (aprūpinimą maistu); kadangi SESV 11 straipsnyje taip pat nurodyta, kad „nustatant ir įgyvendinant Sąjungos politikos ir veiklos kryptis, ypač siekiant skatinti tvarią plėtrą, turi būti atsižvelgiama į aplinkos apsaugos reikalavimus“;
- C. kadangi BŽP tikslas yra užtikrinti, kad „žvejybos ir akvakultūros veikla būtų aplinkosauginiu požiūriu tvari ilguoju laikotarpiu ir būtų valdoma tokiu būdu, kuris derą su tikslais užtikrinti naudą ekonominėje, socialinėje ir užimtumo srityse“; kadangi į BŽP taip pat įtrauktas tikslas prisidėti prie maisto tiekimo užtikrinimo ir minimi tikslai įgyvendinti ekosisteminį žuvininkystės valdymo metodą, siekiant užtikrinti, kad neigiamas žvejybos veiklos poveikis jūrų ekosistemai būtų kuo labiau sumažintas, prisidėti prie deramo nuo žvejybos veiklos priklausomų asmenų gyvenimo lygio užtikrinimo, atsižvelgiant į priekrantės žvejybą ir socialinius bei ekonominius aspektus, ir skatinti priekrantės žvejybos veiklą, atsižvelgiant į socialinius ir ekonominius aspektus;
- D. kadangi norint padaryti išvadą, kad BŽP buvo sėkmingai įgyvendinta, nepakaktų pasiekti naudojamų išteklių išsaugojimo ir BŽP aplinkosaugos tikslus;
- E. kadangi tikslinga išlaikyti pusiausvyrą tarp trijų tvarumo ramsčių ir šalinti BŽP socialinio aspekto spragas;

¹³ Europos Komisija, Europos klimato, infrastruktūros ir aplinkos vykdomoji įstaiga, Bastardie, F., Feary, D., Kell, L., et al., [Climate change and the common fisheries policy – adaptation and building resilience to the effects of climate change on fisheries and reducing emissions of greenhouse gases from fishing: final report](#), Europos Sąjungos leidinių biuras, 2022 m.

- F. kadangi BŽP taip pat turi prisidėti prie tvaraus maisto tiekimo ES rinkai ir prie ES rinkos priklausomybės nuo maisto importo mažinimo;
- G. kadangi aprūpinimo maistu saugumas yra vienas iš darnaus vystymosi tikslų (DVT); kadangi žuvų baltymai turi ypatingą strateginę vertę ir yra būtini siekiant apsirūpinimo maistu saugumo; kadangi žvejyba yra viena iš mažiausių poveikį darančių gyvūninių baltymų gamybos sistemų;
- H. kadangi Komisija nustatė, kad reikia gauti daugiau maisto iš vandenynų, kaip strateginį tikslą; kadangi 2017 m. aukšto lygio mokslinės grupės, kurią sudarė tuometinis Komisijos narys Karmenu Vella, ataskaitoje rekomenduojama integruoti atsakingo auginimo ir žvejybos maisto produktų iš vandenynų paradigmą į plačias ES ir pasaulines sistemų lygmens politikos darbotvarkes;
- I. kadangi ES žuvininkystė yra strateginis ES sektorius, kuriame žvejybos ir pakrančių zonose sukuriama daug tiesioginių ir netiesioginių darbo vietų, padedama užtikrinti aprūpinimo maistu saugumą ir išlaikoma tvari ekonomika, susiejant užimtumą ir žmonių pragyvenimo šaltinius su teritorija ir išlaikant kultūrinės tradicijas;
- J. kadangi žvejyba sukuria darbo vietas tiek jūroje, tiek sausumoje; kadangi kai kurie regionai yra priklausomi nuo laimikio iškrovimo vietoje, kad būtų užtikrintas daugelio įmonių gyvybingumas ir išlaikytos aktyvios pakrančių bendruomenės;
- K. kadangi maisto iš vandens gyvūnų ir augalų produktų gamintojai ir susijusios pramonės šakos atlieka gyvybiškai svarbų vaidmenį visuomenėje ir jų remiamose bendruomenėse;
- L. kadangi žvejyba teikia būtiną indėlį į Sąjungos aprūpinimo maistu saugumą;
- M. kadangi maisto tiekimo iš ES žuvininkystės sektoriaus ir tinkamo gyvenimo lygio užtikrinimo tikslai turėtų gauti svarbesnį vaidmenį sprendimų priėmimo procese;
- N. kadangi geros būklės Europos žuvininkystės sektorius yra labai svarbus siekiant sumažinti priklausomybę nuo trečiųjų valstybių, pvz., Kinijos, kai kalbama apie ES maisto tiekimą;
- O. kadangi vandenynas turi būti pripažintas bendra žmonijos gėrybe tarptautinėse derybose, kurioms vadovauja Jungtinės Tautos;
- P. kadangi ES turėtų tarptautiniu mastu propaguoti BŽP tikslus, sudaryti vienodas sąlygas ir bendradarbiauti su trečiosiomis valstybėmis ir tarptautinėmis organizacijomis, kad būtų geriau laikomasi tarptautinių taisyklių, įskaitant kovos su neteisėta, nedeklaruojama ir nereglamentuojama žvejyba priemones, remiantis patikimiausiomis turimomis mokslo žiniomis;
- Q. kadangi būtina nustatyti žvejybos išteklių valdymo politiką, pagal kurią būtų gerbiama kolektyvinė prieiga prie žvejybos išteklių, kuri visų pirma būtų grindžiama jų biologiniais aspektais ir būtų įgyvendinama kaip bendro žvejybos valdymo sistema, kurioje atsižvelgiama į konkrečias žvejybos išteklių ir atitinkamų jūrų teritorijų sąlygas, veiksmingai dalyvaujant sektoriaus darbuotojams;

- R. kadangi savo komunikate „Bendra žuvininkystės politika šiandien ir rytoj: žuvininkystės ir vandenynų paktas, kuriuo siekiama darnaus, mokslo žiniomis grindžiamo, novatoriško ir įtraukaus žuvininkystės valdymo“ Komisija siūlo, kad BŽP būtų geriau įgyvendinama, o ne persvarstyta;
- S. kadangi Europos Parlamentas ir Taryba, nuo 2016 m. vieną po kito priimdami regioninius daugiamečius planus, nusprendė reikalauti, kad MSY grindžiamas mirtingumo dėl žvejybos lygis būtų taikomas tik pagrindiniams tiksliniams ištekliams; kadangi šiuose planuose taip pat numatytas būtinas papildomas lankstumas, susijęs su šiais mirtingumo orientaciniais lygiais, visų pirma siekiant atsižvelgti į išteklių ir žvejybos sąveiką (žvejybą stabdančių žuvų rūšių poveikį); kadangi priimant vakarinės Viduržemio jūros dalies daugiamečių planų teisės aktų leidėjas taip pat nusprendė atidėti MSY grindžiamų mirtingumo dėl žvejybos lygių taikymo terminą iki 2025 m.;
- T. kadangi mokslininkai pripažįsta, kad praktiškai neįmanoma vienu metu užtikrinti visų išteklių didžiausio galimo tausios žvejybos laimikio;
- U. kadangi žuvų išteklių būklė įvairiuose ES vandenyse skiriasi;
- V. kadangi pagal BŽP priimtos žvejybos valdymo priemonės duoda rezultatų, nes didėja tausiai naudojamų žuvų išteklių skaičius, todėl išteklių, kurie anksčiau buvo pereikvojami, laimikis dabar gali būti didesnis;
- W. kadangi ES nepasiekė tikslo iki 2020 m. užtikrinti didžiausio galimo tausios žvejybos laimikio naudojimo lygį visų žvejybos išteklių atveju; kadangi vis dėlto padaryta didelė pažanga siekiant didžiausio galimo tausios žvejybos laimikio tikslo, ypač šiaurės rytų Atlante ir Baltijos jūroje, kur 2020 m. 99 proc. iškrauto laimikio, kurį valdo tik ES ir dėl kurio pateiktos mokslinės rekomendacijos, buvo iš darniai valdomų išteklių;
- X. kadangi ES įsipareigojo įgyvendinti Jungtinių Tautų darbotvarę iki 2030 m., kuri apima 14-ąjį DVT „išsaugoti ir tausiai naudoti vandenynus, jūras ir jūrų išteklius siekiant darnaus vystymosi“;
- Y. kadangi dėl 2013 m. BŽP peržiūros iš esmės pasikeitė dešimtmečius trukęs žvejybos valdymas, nes reikalaujama, kad visas sužvejotas laimikis, ypač tų rūšių, kurios nekvotinės, arba neverslinio dydžio žuvų, būtų laikomas laivuose ir iškraunamas; kadangi vis dėlto atrodo, kad ši priemonė, kuri buvo sukurta siekiant prisidėti prie tikslo laipsniškai užtikrinti, kad vykdančią žvejybą nepageidaujamas laimikis nebebūtų išmetamas į jūrą, tapo savitiksle;
- Z. kadangi dėl įpareigojimo iškrauti visą laimikį daugelis mišriosios žvejybos tipų tampa nepelningi, visų pirma dėl to, kad žvejai turi rūšiuoti ir laikyti laive mažos vertės arba neparduotinas žuvis – dėl to reikia daugiau darbo jėgos, sutrumpėja poilsio laikas ir sumažėja sandėliavimo vietos laive; kadangi dėl įpareigojimo iškrauti visą laimikį taip pat kyla pavojus, kad bus nepakankamai išnaudojamos teisėtos kai kurių išteklių žvejybos galimybės, nes laivai turi nutraukti bet kokią žvejybos veiklą, kai išnaudoja savo vieno ištekliu (žvejybą stabdančios rūšies) kvotą;
- AA. kadangi nepageidaujamo laimikio lygis, susijęs su įvairiais žvejybos tipais, labai skiriasi; kadangi įgyvendinant įvairias lankstumo priemones, numatytas pagrindinio

BŽP reglamento 15 straipsnyje, atsirado daug sudėtingų, nuolat kintančių ir nekontroliuojamų nuo įpareigojimo iškrauti laimikį leidžiančių nukrypti nuostatų rinkinių;

- AB. kadangi sėkmingiausia politika, kuria siekiama sumažinti į jūrą išmetamą kiekį visame pasaulyje ir užtikrinti, kad nebebūtų išmetama, įgyvendinama taikant laipsniškus metodus, pagal kuriuos politika plėtojama mokantis iš patirties;
- AC. kadangi siekiant tausios žvejybos būtini nauji selektyviosios žvejybos būdai – jie taip pat užtikrina gerą laimikį;
- AD. kadangi BŽP ir Techninių priemonių reglamentas yra neatsiejami, todėl, siekiant palengvinti naujoviškų žvejybos įrankių leidimų išdavimą, taip pat reikia persvarstyti šį reglamentą;
- AE. kadangi bendrų leidžiamų sužvejoti kiekių (BLSK) skaičiai turėtų būti pritaikyti prie tų, kurie yra būtini visai žvejybai valdyti; kadangi ICES nurodė, kad kai kurie BLSK galėtų būti panaikinti ES sistemoje nepakenkiant bendram žvejybos išteklių valdymui¹⁴;
- AF. kadangi pagal santykinio stabilumo principą, pirmą kartą nustatytą 1982 m. pagrindiniame BŽP reglamente ir įgyvendintą 1983 m. BSLK ir kvotų reglamentu, buvo nustatytas BSLK paskirstymo pagal valstybes nares raktas, pagrįstas ankstesnių metų laimikio (1973–1978 m.) paskirstymo principais, kaip įtvirtinta 1976 m. Hagos preferencijomis;
- AG. kadangi santykinis stabilumas yra labai svarbus Europos Sąjungos žvejybos laivyno nuspėjamumui ir tęstinumui;
- AH. kadangi „Brexit“ paveikė žvejybos teisių paskirstymą ES ir turėjo socialinį ir ekonominį poveikį;
- AI. kadangi ES turi įgyvendinti Paryžiaus susitarimo tikslus kovoti su klimato kaita ir iki 2050 m. užtikrinti poveikio klimatui neutralumą, taip pat laikytis Tarptautinės jūrų organizacijos (IMO) įsipareigojimų, sykiu kurdama darbo vietas ir tvarų augimą taip, kad nekiltų grėsmė maisto gamybai, maisto tiekimui ir apsirūpinimo maistu saugumui;
- AJ. kadangi žvejyba nėra veikla, dėl kurios įvyksta daugiausia nelaimingų atsitikimų, tačiau iš visų jūrų laivų dažniausiai į avarijas patenka žvejybos laivai; kadangi 2018 m. užregistruota 40 proc. daugiau su žvejybos laivais susijusių incidentų, palyginti su ankstesniais metais;
- AK. kadangi, nepaisant to, pastebima mažėjimo tendencija ir didžioji dauguma incidentų buvo susiję su žmogiškaisiais veiksniais (62,4 proc.), o sistemos ir (arba) įrangos gedimai yra antra pagal dažnumą priežastis (23,2 proc.); kadangi trys su žmogaus veiksmais susiję nelaimingų atsitikimų žvejybos laivuose veiksniai, apie kuriuos dažniausiai pranešama, yra laive dirbančio personalo supratimo apie saugą trūkumas, žinių trūkumas ir netinkami darbo metodai; kadangi visų šių veiksmių negalima

¹⁴ ICES (2018 m.) „ES prašymas ICES pateikti rekomendaciją dėl BLSK indėlio į žvejybos valdymą ir išteklių išsaugojimą peržiūros. ICES rekomendacija pagal specialų prašymą. Šiaurės rytų Atlanto ekoregionai“. sr.2018.15. Paskelbta 2018 m. rugsėjo 20 d., <https://doi.org/10.17895/ices.pub.4531>.

nagrinėti atskirai nuo žvejybos sektoriaus pelningumo, kurį reikia užtikrinti, kad jis galėtų toliau investuoti į saugias darbo sąlygas;

- AL. kadangi visame pasaulyje žvejybos sektoriuje kiekvienais metais prarandama 32 000 gyvybių, neskaičiuojant tūkstančių nukentėjusiųjų dėl nelaimingų atsitikimų; be to, kadangi, kaip pabrėžė ir profesinės organizacijos, pastaraisiais metais nerimą keliančiu mastu pagausėjo asmenų, dirbančių ši daug pastangų reikalaujantį darbą, profesinių ligų;
- AM. kadangi žvejyba yra sunki profesinė veikla, kelianti didelį pavojų joje dalyvaujančių asmenų sveikatai ir saugai; kadangi Tarptautinė darbo organizacija šią problemą pripažino 2007 m. priimtoje konvencijoje ir paragino ją ratifikavusias šalis užtikrinti saugias ir sveikas darbo sąlygas šiame sektoriuje; kadangi pripažįstama, kad žvejybos laivuose dirbančių darbuotojų gerovė yra labai svarbi sektoriaus ateičiai;
- AN. kadangi reikėtų pabrėžti, kad jūrų žvejybos veikla atlieka svarbų vaidmenį gerinant žvejų bendruomenių gyvenimo lygį;
- AO. kadangi Europos jūrų reikalų, žvejybos ir akvakultūros fondas (EJRŽAF) teikia finansinę paramą siekiant pereiti prie tausesnės žvejybos, įskaitant paramą, kuria siekiama didinti žvejybos laivų energijos vartojimo efektyvumą arba diegti inovacijas, susijusias su mažo poveikio žvejybos įrankiais;
- AP. kadangi vis dėlto šios paramos nepakanka; kadangi žvejybos pajėgumo apribojimai ir mažas likutis, kuris yra likęs kai kurioms valstybėms narėms iki jų nacionalinės viršutinės ribos, neleidžia gerinti saugos, darbo ir gyvenimo sąlygų žvejybos laivuose; kadangi naujoms anglies dioksido neišskiriančioms varymo sistemoms reikia daugiau vietos nei tradiciniams varikliams ir kuro bakams;
- AQ. kadangi BŽP pagrindiniame reglamente numatyta, kad daugiamečiai planai turi būti priimami pirmumo tvarka; kadangi šis požiūris neabejotinai padėjo geriau valdyti išteklius ir užtikrinti santykinį tikrumą šiam sektoriui;
- AR. kadangi tam tikri ištekliai migruoja jūros rajonuose, kuriems taikomi skirtingi regioniniai daugiamečiai planai, todėl reikia nuoseklių priemonių visame jų paplitimo areale;
- AS. kadangi BŽP dar nėra visiškai įgyvendinta ir kai kurios jos priemonės, pvz., žuvų išteklių atkūrimo rajonų nustatymas, dar nebuvo panaudotos;
- AT. kadangi regionalizavimas suteikia unikalią galimybę išvengti mikrovaldymo iš Briuselio ir pritaikyti sprendimų priėmimo procesą prie regiono ir vietos ypatumų, tradicinių struktūrų (pvz., „cofradías“) ir konkrečios veiklos (pvz., žvejybos pėsčiomis ir vandens bestuburių rinkimo);
- AU. kadangi išankstinės ir veiksmingos konsultacijos su atitinkamais sektoriais ir jų dalyvavimas yra labai svarbūs siekiant gerų, veiksmingų, teisingų, gerai priimamų ir sėkmingų teisės aktų, jų įgyvendinimo ir laikymosi; kadangi, atsižvelgiant į tai, patariamųjų tarybų vaidmuo yra gyvybiškai svarbus, o jų rekomendacijos yra itin svarbios sprendimų priėmimo procese;

- AV. kadangi patariamiosios tarybos gali tapti centriniais rezultatais grindžiamo valdymo arba bendro valdymo organais;
- AW. kadangi, nors Komisija reguliariai skelbia ES žvejybos laivynų ekonominės padėties *ex post* analizę, jos iniciatyvoms dėl strategijų ar teisės aktų, susijusių su žvejybos valdymu, dažnai trūksta tinkamo *ex ante* socialinio ir ekonominio vertinimo;
- AX. kadangi mokslas, žvejų patirtis ir išsamūs poveikio vertinimai užtikrina objektyvų sprendimų priėmimo pagrindą, ir jais grindžiami sprendimai yra patikimesni ir labiau priimtini atitinkamiems sektoriams;
- AY. kadangi, kaip parodė COVID-19 pandemija ir pastarojo meto geopolitiniai pokyčiai, žvejybos ir akvakultūros sektoriai yra palyginti maži, tačiau yra strateginiai dėl savo socialinio ir ekonominio bei aprūpinimo maistu vaidmens;
- AZ. kadangi 2030 m. ES biologinės įvairovės strategijoje nustatytas tikslas sumažinti neigiamą žvejybos ir gavybos veiklos poveikį pažeidžiamoms jūrų buveinėms ir rūšims, be kita ko, jūros dugnei, siekiant užtikrinti gerą aplinkos būklę;
- BA. kadangi ES biologinės įvairovės strategijos tikslai apima rūšių priegaudos sumažinimą iki tokio lygio, kad jų išteklių galėtų atsikurti ir juos būtų galima išsaugoti;
- BB. kadangi grynai augaliniai produktai jau parduodami vidaus rinkoje pavadinimu „žuvis“ arba kaip įvairių rūšių žuvis;
- BC. kadangi tiek smulkiosios, tiek tradicinės žvejybos žvejai ir vandens bestuburių sektorius atlieka strateginį vaidmenį užtikrinant maisto tiekimą ir atlieka labai svarbų socialinį ir ekonominį vaidmenį daugelyje pakrančių bendruomenių;
- BD. kadangi mažos apimties žvejyba, įskaitant smulkiają žvejybą, pasižymi specifinėmis ypatybėmis ir iššūkiais;
- BE. kadangi BŽP ir su ja susijusiais reglamentais gali būti nepakankamai atsižvelgiama į konkrečius smulkiosios ir tradicinės žvejybos ypatumus ir tokiais atvejais gali būti neužtikrinamas tinkamas, pakankamas ar būtinas atsakas į keletą problemų, su kuriomis tokie žvejai šiuo metu susiduria;
- BF. kadangi profesionali jūrinė veikla apskritai laikoma labai rizikinga ir pavojinga, ypač žvejyba, o 85 proc. ES laivų yra maži priekrantės laivai (trumpesni nei 12 metrų bendro ilgio), todėl jiems kyla dar didesnė rizika dėl nepalankių oro sąlygų ir veiklos netoli kranto;
- BG. kadangi, be to, mažos apimties priekrantės žvejybos laivams kyla daugiau sunkumų užtikrinti apsauginę erdvę ir pagerinti darbo sąlygas, taip pat kyla rizika, susijusi su tuo, kad didelė šio laivyno dalis yra sena;
- BH. kadangi, be to, pastarojo meto iššūkiai, pvz., „Brexit“, COVID-19 pandemija ir Rusijos agresijos karas prieš Ukrainą, padarė didelį poveikį būtent mažos apimties žvejybai;
- BI. kadangi EJRŽAF reglamente mažos apimties priekrantės žvejyba apibrėžiama kaip žvejybos veikla, kurią vykdo jūrų ir vidaus vandenų žvejybos laivai, kurių bendras ilgis mažesnis nei 12 metrų ir kurie nenaudoja velkamųjų žvejybos įrankių, taip pat žvejai

pėsčiomis, įskaitant vandens bestuburių rinkėjus; kadangi tai vienintelė mažos apimties priekrantės žvejojbos apibrėžtis, nustatyta ES teisės aktuose;

- BJ. kadangi daugelio valstybių narių ir tarptautinių forumų nustatytos mažos apimties žvejojbos ypatybės netelpa į EJRŽAF apibrėžtį, nes taikomi įvairūs papildomi kriterijai, be kita ko, dėl leidžiamų žvejojbos įrankių, didžiausio laivo ilgio, variklio galios, maksimalios žvejojbos reisų trukmės, atstumo nuo uosto, kuriuo laivai gali žvejoti, žvejojbos ploto, ilgiausio leidžiamo kelionės laiko ir laivo nuosavybės;
- BK. kadangi Taryba yra atsakinga už žvejojbos galimybių, kurios vėliau paskirstomos valstybėms narėms, nustatymą pagal santykinio stabilumo principą; kadangi pagal subsidiarumo principą valstybės narės yra atsakingos už žvejojbos galimybių paskirstymą įvairiems laivynams;
- BL. kadangi pagal BŽP reglamento 17 straipsnį, skirstydamos žvejojbos galimybės, kuriomis jos gali pasinaudoti, valstybės narės turi taikyti skaidrius ir objektyvius kriterijus, įskaitant aplinkosauginio, socialinio ir ekonominio pobūdžio kriterijus, ir turi stengtis skatinti žvejojbos laivus naudoti selektyvios žvejojbos įrankius arba mažesnę poveikį aplinkai darančius žvejojbos būdus;
- BM. kadangi skirtingose šalyse gali būti didelių skirtumų tarp sektorių, todėl vienas visiems taikomas metodas nėra pageidautinas;
- BN. kadangi naujausiame STECF atliktame BŽP socialinio aspekto vertinime konstatuota, kad tik 16 iš 23 pakrantės valstybių narių atsakė į Komisijos prašymą informuoti ją apie taikytą paskirstymo metodą; kadangi kai kurie iš šių atsakymų buvo mažai naudingi, nes juose buvo pateikti tik platūs nacionalinio žvejojbos laivyno aprašymai arba paprasčiausiai pabrėžiama, kiek ketinama paskirstyti, nenurodant naudojamų skaidrių ir objektyvių kriterijų;
- BO. kadangi Parlamentas ne kartą ragino Komisiją ir valstybes nares numatyti specialias paramos priemones mažos apimties priekrantės žvejojbos sektoriui;
- BP. kadangi EJRŽAF teikia finansinę paramą jauniems žvejams, pradedantiems žvejojbos veiklą, tačiau vėliau nėra garantijų žvejojbos galimybėms gauti;
- BQ. kadangi gamintojų organizacijos atlieka pagrindinį vaidmenį įgyvendinant BŽP ir bendro žvejojbos ir akvakultūros rinkų organizavimo tikslus ir užtikrinant jų laikymąsi;
- BR. kadangi kitos tradicinės struktūros, pvz., gildijos, taip pat yra pagrindinės kai kurių valstybių narių maisto sistemos dalyvės, jos veikia kaip ne pelno socialinės ekonomikos subjektai, atstovaujantys žvejojbos sektoriui, visų pirma mažos apimties priekrantės žvejojbos laivynui ir vandens bestuburių rinkėjams, ir atlieka valdymo funkcijas, naudingas jūrų žvejojbai ir žvejojbos sektoriaus darbuotojams, ir su verslu susijusias užduotis, pvz., parduoda produktus ir teikia konsultavimo bei administravimo paslaugas;
- BS. kadangi visuomenės požiūris į žvejojbos sektorių vis dar apima neigiamus stereotipus apie žvejojbos poveikį jūrų gyvajai gamtai, nepaisant sektoriaus pastangų, sėkmės ir nuolatinio noro gerinti žvejojbos tausumą; kadangi šis neigiamas suvokimas turi įtakos maisto iš vandens gyvūnų ir augalų vartojimo įpročiams ir darbo vietų patrauklumui ES žvejojbos sektoriuje, kuris taip pat susiduria su didžiuliu kartų kaitos iššūkiu;

- BT. kadangi kartų kaita priklauso nuo sektoriaus patrauklumo ir nuo to, kad jaunesnės kartos siekia dirbti tvariuose ir pelninguose sektoriuose;
- BU. kadangi žvejyba visuotinai laikoma rizikinga profesija ir prie to dar prisideda sunkus darbas žvejybos laivuose ir nenuspėjamos pajamos; kadangi tai yra svarbūs veiksniai, lemiantys tai, kad jaunimas nepakankamai domisi šia profesija, o tai kelia pavojų kartų kaitai žvejybos sektoriuje ir viso žvejybos sektoriaus ateičiai;
- BV. kadangi žvejų gyvenimo ir darbo sąlygų ir saugumo gerinimas yra visa apimantis socialinis tikslas, būtinas siekiant pritraukti jaunimą ir užtikrinti kartų kaitą;
- BW. kadangi jaunimas, norintis pradėti savo žvejybos verslą, susiduria su didelėmis kliūtimis;
- BX. kadangi BŽP priemonių, kurios gali padėti padidinti žvejybos ir akvakultūros, kaip profesijos, patrauklumą, nepakanka;
- BY. kadangi BŽP neužsimenama apie svarbiausius visuomenės susirūpinimą keliančius klausimus, pvz., klimato kaitą, „Brexit“ą“, žaliąjį kursą, energetikos krizę ir tai, kaip spręsti didėjančio saugomų jūrų teritorijų skaičiaus, jūroje esančių atsinaujinančiųjų išteklių energetikos objektų plėtros ir energetikos pertvarkos poveikio apsirūpinimo maistu saugumui klausimą;
- BZ. kadangi net tokiomis aplinkybėmis dauguma valstybių narių ir ES žvejybos sektoriaus ekonominių partnerių dažnai nurodo, kad kai kuriuose sektoriuose esama žvejybos veiklos pajamų neužtikrintumo, ir tai yra vienas iš veiksnių, kodėl jaunimas nepakankamai domisi žvejybos veikla – pastaraisiais metais ši tendencija vis ryškėjo, todėl kyla papildomų sunkumų išlaikyti veiklą, ir padėtį dar apsunkina pakrančių bendruomenėse prarandamos darbo vietos;
- CA. kadangi, nepaisant to, dauguma valstybių narių ir ES žvejybos sektoriaus ekonominių partnerių dažnai atkreipia dėmesį į tai, kad jaunimas nepakankamai domisi žvejybos veikla (pirmą kartą tai buvo pripažinta bent prieš du dešimtmečius), ir dėl to kyla papildomų sunkumų visam sektoriui ir aštrėja pakrančių bendruomenių socialinės problemos tiek žemyninės Europos pakrančių bendruomenėse, tiek atokiausiuose regionuose;
- CB. kadangi daug žvejybos sektoriuje dirbančių žmonių yra moterys, dauguma jų dirba sausumoje, dažnai neoficialiai, remia jūroje vykdomą veiklą, ypač mažos apimties žvejybos atveju; kadangi, nepaisant didelio moterų indėlio šiame sektoriuje, jų vaidmuo vis dar nepakankamai pripažįstamas;
- CC. kadangi kova su neteisėta, nedeklaruojama ir nereglamentuojama (NNN) žvejyba padeda užtikrinti vienodas sąžiningos konkurencijos sąlygas ES ir tam tikriems užsienio laivynams, taikantiems žemesnius socialinius ir aplinkos apsaugos standartus, kurie gali pakenkti ES gamintojų konkurencingumui parduodant savo produktus ES rinkoje; kadangi vis dėlto vien kovos su NNN žvejyba teisės aktais negalima užtikrinti vienodų sąlygų;
- CD. kadangi ES tvarumo modelio gynimas ir propagavimas yra visiškai suderinamas su ES sektorių interesų apsauga ir šie procesai turėtų vykti kartu;

- CE. kadangi bendros įmonės, turinčios ES kapitalo, atlieka tam tikrą vaidmenį skleidžiant BŽP vertybes ir tvarumo tikslus, taip pat svarbų vaidmenį vystomojo bendradarbiavimo su trečiosiomis valstybėmis srityje, prisidedamos prie ekonomikos, darbo sąlygų ir apsirūpinimo maistu saugumo gerinimo tose valstybėse, kuriose jos įsikūrusios;
- CF. kadangi žvejyba atliko labai svarbų vaidmenį kampanijoje, kuri vyko rengiantis 2016 m. referendumui dėl Jungtinės Karalystės narystės ES;
- CG. kadangi tunų nugarinės autonominių tarifinių kvotų padidinimas buvo naudingas Kinijos pramonei, kuri neužtikrina atsekamumo informacijos ir remiasi subsidijomis;
- CH. kadangi atokiausi regionai susiduria su specifiniais iššūkiais, susijusiais su jų atokumu, topografija, mažomis rinkomis ir klimatu, kaip nurodyta SESV 349 straipsnyje; kadangi BŽP nepakankamai atsižvelgiama į atokiausių regionų žvejybos ypatumus;
- CI. kadangi tradicinė žvejyba atokiausiuose regionuose yra svarbi ekonominė varomoji jėga, apsirūpinimo maistu savarankiškumo šaltinis ir tradicinė veikla, kuri yra šių teritorijų kultūros dalis, kuri kuria darbo vietas jūroje ir perdirbimo sektoriuje ir prisideda prie turizmo pramonės, kuri yra svarbus šių regionų ekonomikos variklis, dinamiškumo;
- CJ. kadangi, siekiant užtikrinti atokiausių regionų žvejybos sektoriaus išlikimą ir laikantis diferencijuoto požiūrio į mažas salas ir teritorijas principų, nurodytų 14-ajame DVT, turėtų būti įmanoma vadovaujantis SESV 349 straipsniu remti atokiausių regionų tradicinės žvejybos laivų, kurie visą laimikį iškrauna atokiausių regionų uostuose ir prisideda prie tvaraus vietos vystymosi, atnaujinimą;
- CK. kadangi rodikliai, pagal kuriuos nustatoma, ar žvejybos pajėgumai atitinka turimas žvejybos galimybes, nėra pritaikyti prie atokiausių regionų vietos laivynų ypatumų;
- CL. kadangi reikia pripažinti ir atsižvelgti į atokiausių regionų ypatumus ir nuolatinis struktūrinius suvaržymus; kadangi žvejybos sektorius atlieka svarbų vaidmenį šių regionų socialinės ir ekonominės padėties, užimtumo ir ekonominės bei socialinės sanglaudos skatinimo srityse ir darnios mėlynosios ekonomikos sektoriuje yra užimtumo augimo galimybių; kadangi dėl savo geografinės padėties atokiausi regionai yra itin palankioje padėtyje stebėti ir kontroliuoti pakrančių ir vandenynų teritorijas ir turėtų būti naudojami ES pastangoms kovoti su NNN žvejyba įgyvendinti;
- CM. kadangi klimato kaita yra didelis iššūkis siekiant išsaugoti vandens išteklius ir užtikrinti būsimus nuo žvejybos priklausomų veiklos vykdytojų pragyvenimo šaltinius;
- CN. kadangi žvejai yra klimato kaitos aukos;
- CO. kadangi klimato kaita daro tiesioginį didelį poveikį jūrų gyvūnų rūšims, nes keičia jų gausą, įvairovę ir paplitimą, taip pat veikia jų galimybes išsimaitinti, vystytis ir daugintis bei rūšių tarpusavio ryšius; kadangi šie pokyčiai daro poveikį BŽP ir ES vandenų valdymui;
- CP. kadangi jūrų ekosistemų atsparumas ir gera būklė yra labai svarbūs tiek klimato reguliavimui, tiek žuvų išteklių išsaugojimui;

CQ. kadangi mėlynosios anglies ekosistemų išsaugojimas ir atkūrimas yra labai svarbus pakrančių bendruomenių ir žvejybos sektoriaus atsparumui;

Bendrieji BŽP tikslai

1. primena, kad vykdant BŽP turi būti užtikrinama, kad žvejybos ir akvakultūros veikla būtų aplinkosauginiu požiūriu tvari ilguoju laikotarpiu ir būtų valdoma tokiu būdu, kuris dera su tikslais užtikrinti naudą ekonominėje, socialinėje ir užimtumo srityse ir padėti užtikrinti maisto tiekimą; be to, primena, kad SESV 39 straipsnyje nustatyta, jog BŽP turi užtikrinti pakankamą tiekimą ir tinkamą žvejybos ir akvakultūros bendruomenių gyvenimo lygį;
2. apgailestauja dėl to, kad nuo 2014 m. įgyvendinant BŽP nepakankamai atsižvelgiama į socialinius ir ekonominius aspektus, maisto tiekimo prieinamumą ar ekosisteminį metodą, nes visa tai būtina siekiant užtikrinti darnų išteklių valdymą;
3. mano, kad dėl to atsiradęs neigiamas poveikis žvejybos sektoriui dar labiau padidėjo, nes kilo naujų precedento neturinčių iššūkių, kurių nebuvo galima numatyti 2012 m., kai buvo kuriama BŽP, pvz., „Brexit“, COVID-19 pandemija ir energetikos krizė; atkreipia dėmesį į didelį Rusijos agresijos karo prieš Ukrainą poveikį, kuris daro neigiamą poveikį, pvz., jūrų saugumui, sutrikdo žvejybos veiklą, ypač Juodojoje jūroje, nes dreifuoja plūdriosios minos, ir lemia biologinės įvairovės nykimą, kuris visų pirma matyti iš didelį nerimą keliančio Juodosios jūros banginių būrio gyvūnų mirtingumo padidėjimo;
4. palankiai vertina tai, kad ES greitai priėmė priemones, kuriomis siekiama remti ir palengvinti sektoriaus veiklą sunkiu metu; vis dėlto pabrėžia, kad dėl kumuliacinio šios padėties poveikio daug laivynų atsidūrė ant žlugimo ribos ir kad tūkstančių įmonių pelningumui pakenkta tiek, kad kyla pavojus jų išlikimui, o tai gali turėti pražūtingą poveikį užimtumui ir socialinei sanglaudai pakrančių zonose;
5. pabrėžia, kad įgyvendinant BŽP reikės prisitaikyti prie kovos su klimato kaita iššūkio, nes ES įsipareigojo iki 2050 m. užtikrinti poveikio klimatui neutralumą;
6. todėl mano, kad BŽP turi būti toliau įgyvendinama, o prireikus – reformuota ir atitinkamai pritaikyta;
7. pabrėžia, kad jūros gėrybės yra labai aukštos kokybės baltymų šaltinis ir gyvybiškai svarbi sveikos mitybos dalis, kurios anglies pėdsakas paprastai yra mažesnis nei sausumoje pagaminamo maisto; todėl atkreipia dėmesį į strateginę jūros gėrybių vertę įgyvendinant Europos žaliąjį kursą ir prisidedant prie kelių DVT, pvz., 2-ojo DVT „Panaikinti badą“, 3-ojo DVT „Gera sveikata ir gerovė“, 12-ojo DVT „Atsakingas vartojimas ir gamyba“, 13-ojo DVT „Klimato politikos veiksmai“ ir 14-ojo DVT „Gyvybė vandenyse“;
8. mano, kad BŽP turi būti vienodai atsižvelgiama į visus politikos tikslus; pabrėžia, kad reikia išlaikyti pusiausvyrą tarp trijų BŽP tvarumo ramsčių; todėl pritaria tam, kad būtų stiprinama BŽP, šalinami trūkumai ir didinami užmojai, susiję su BŽP socialiniais, ekonominiais ir aprūpinimo maistu aspektais, taip pat visapusiškai taikomas ekosisteminis metodas ir sudaromos vienodos sąlygos tarptautiniu mastu;

9. mano, kad žvejybos politikos tikslai turėtų apimti visuomenės aprūpinimo žuvimi užtikrinimą, siekiant užtikrinti apsirūpinimo maistu saugumą ir savarankiškumą, pakrančių bendruomenių vystymąsi, skatinti su žvejyba susijusių profesijų socialinį pripažinimą ir pirmauti šioje srityje, skatinti užimtumą ir gerinti žvejų gyvenimo sąlygas;
10. šiuo tikslu ragina Komisiją, prieš siūlant bet kokią strategiją ar teisės aktą arba prieš priimant bet kokius politinius sprendimus, sistemingai atlikti išsamius *ex ante* ir *ex post* poveikio vertinimus, įskaitant socialinę ir ekonominę analizę, konsultuojantis su visais žvejybos sektoriaus suinteresuotaisiais subjektais;
11. pažymi, kad BŽP pagrindiniame reglamente pabrėžiami politikos aplinkos, socialiniai ir ekonominiai bei aprūpinimo maistu tikslai, tačiau Reglamente (ES) 2016/2336, susijusiame su giliavandeniais ištekliais, nagrinėjami tik aplinkosaugos aspektai; mano, kad ateityje visuose reglamentuose, kurie priklauso nuo pagrindinio reglamento, turėtų būti visapusiškai įtraukti socialiniai, ekonominiai ir aprūpinimo maistu aspektai;
12. ragina Komisiją ir Tarybą formuojant politiką labiau vertinti žvejybos svarbą prisidedant prie apsirūpinimo maistu saugumo kokybiškų jūros gėrybių tiekimu, ypač krizių, pvz., COVID-19 pandemijos, metu, taip pat jos indėlį į ekonominę ir socialinę struktūrą ir Europos pakrančių ir salų bendruomenių kultūros, turizmo ir gastronomijos paveldą;
13. pabrėžia strateginę žvejų ir akvakultūros gamintojų vaidmenį maisto vertės grandinėje ir užtikrinant apsirūpinimo maistu saugumą, taip pat moterų, kaip žvejų, laivų kapitonių, tinklų audėjų, krante dirbančių padėjėjų ir pakuotojų ir kt., vaidmenį ir jų pripažinimo poreikį;
14. primena, kad visos jūros ir vandenynai yra visuotinė bendra gėrybė ir kad jūrų ištekliai yra gamtiniai viešieji ištekliai, kad žvejybos veikla ir valdymas yra šiais ištekliais grindžiamas turtas ir mūsų bendras paveldas ir kad šie ištekliai turėtų būti valdomi remiantis patikimomis mokslinėmis rekomendacijomis taip, kad būtų užtikrinta didžiausia ilgalaikė nauda visai visuomenei;
15. mano, kad *de minimis* pagalbos žvejybos ir akvakultūros produktų perdirbimo įmonėms viršutinė riba turėtų būti suderinta su ta pačia schema, skirta žemės ūkio perdirbimo įmonėms, siekiant užtikrinti nuoseklumą ir apsirūpinimo maistu saugumą; todėl palankiai vertina Komisijos priimtus *de minimis* schemos pakeitimus šioje srityje;

Didžiausias galimas tausios žvejybos laimikis (MSY)

16. primena, kad BŽP, be kita ko, siekiama užtikrinti, kad gyvieji jūrų biologiniai ištekliai būtų naudojami taip, kad atkurti ir išlaikyti žvejojamų rūšių populiacijų dydžiai viršytų dydžius, kuriais užtikrinamas didžiausias galimas tausios žvejybos laimikis (MSY), ir kad „visų išteklių [...] didžiausio galimo tausios žvejybos laimikio naudojimo lygis turi būti pasiektas ne vėliau kaip 2020 m.“, o išteklių, kuriems taikomas vakarų Viduržemio jūros demersinių išteklių valdymo planas, ne vėliau kaip 2025 m.; tačiau pabrėžia, kad daugiarūšei žvejybai neįmanoma taikyti MSY modeliu grindžiamo žuvų rūšių valdymo net ir mokslškai gerai žinomos ir dokumentais pagrįstos žvejybos atveju;
17. mano, kad MSY, kaip žvejybos valdymo atskaitos taško, įvedimas buvo bendros žuvų

išteklių būklės pagerėjimo veiksnys; primena, kad BŽP taikymo metais žvejybos sektorius įdėjo daug pastangų, kad sumažintų žvejybos intensyvumą tiek, kad 2020 m. bendras mirtingumo dėl žvejybos koeficientas (F/FMSY) nukrito žemiau bendro mirtingumo dėl žvejybos šiaurės rytų Atlante koeficiento;

18. pabrėžia, kad labai svarbu tęsti ir spartinti darbą siekiant atkurti ir išlaikyti žuvų išteklius, viršijančius didžiausio galimo tausios žvejybos laimikio lygį, visų pirma Viduržemio jūroje, kur F/FMSY vis dar viršija 1, sykiu užtikrinant, kad būtų gaminamas didžiausias tvarus jūros gėrybių kiekis, siekiant užtikrinti aprūpinimą maistu ir teigiamą socialinę ir ekonominę grąžą žvejams ir pakrančių bendruomenėms;
19. šiuo klausimu mano, kad MSY tikslas turėtų būti įgyvendinamas atsižvelgiant į praktinę realybę ir socialinius bei ekonominius, proporcingumo ir apsirūpinimo maistu saugumo aspektus, įtvirtintus Sutartyje ir Maisto ir žemės ūkio organizacijos (FAO) elgesio kodekse;
20. be to, mano, kad MSY nuostatos turėtų būti plėtojamos kaip ekosisteminio modelio, apimančio visus veiksnius, turinčius įtakos išteklių būklei, įskaitant rūšių sąveiką, visuotinį atšilimą ir taršą, dalis, siekiant užtikrinti, kad išteklių išsekimo priežastys nebūtų priskiriamos vien tik žvejybos sektoriui;
21. ragina Komisiją po plataus masto konsultacijų su suinteresuotaisiais subjektais išnagrinėti galimybę nustatyti žvejybos valdymo tikslus, kurie užtikrintų optimalų žuvų išteklių lygį ir optimalius laivynų socialinius ir ekonominius rezultatus;
22. atsižvelgdamas į tai, ragina valstybes nares, norinčias inicijuoti projektus, įskaitant kitų rūšių valdymo priemones, pvz., didžiausias galimas ekonomines pajamas, kai tinkama, pradėti konsultacijas siekiant išsiaiškinti, kur tokius bandomuosius projektus būtų galima geriausiai įgyvendinti;

Įpareigojimas iškrauti laimikį ir nepageidaujamo laimikio sumažinimas

23. pakartoja savo 2021 m. gegužės 18 d. rezoliucijoje dėl įpareigojimo iškrauti laimikį pareikštą nuomonę; primena, kad tam tikras nepageidaujamas laimikis arba priegauda yra neišvengiamas, ypač mišriosios žvejybos atveju, nes žuvis gali būti sugadintos arba jų negalima parduoti, jos gali būti per mažos arba tinkamos vartoti žmonėms, tačiau jas draudžiama parduoti ir t. t.; be to, primena, kad, nepaisant nuolatinių visų suinteresuotųjų subjektų pastangų ir bendradarbiavimo, įpareigojimas iškrauti laimikį negali būti tinkamai įgyvendintas, jei nebus pašalinti kai kurie trūkumai, pvz., laikymo laive pajėgumo arba surinkimo įrenginių trūkumas uoste, taip pat jei nebus užtikrintas tinkamas išimčių taikymas; atkreipia dėmesį į tai, kad šie trūkumai trukdo tinkamam įgyvendinimui, dėl to surenkama nepakankamai duomenų apie išteklius ir sunku tiksliai apskaičiuoti sužvejotus kiekius, o tai trukdo nustatyti patikimus mokslinius žuvų išteklių įverčius;
24. pabrėžia, kad įpareigojimas iškrauti laimikį yra ne tikslas pats savaime, o priemonė kuo labiau sumažinti nepageidaujamą laimikį; atsižvelgdamas į tai, pabrėžia, kad dėl pastaraisiais metais pasiekto didesnio selektyvumo labai sumažėjo nepageidaujama priegauda; pabrėžia, kad tai yra žvejų pastangų, dedamų bendradarbiaujant su mokslo bendruomene, rezultatas, nes jie turi taikomųjų žinių, kuriomis remiamas selektyvesnės žvejybos metodų ir įrankių kūrimas; todėl pabrėžia, kad daugiau pastangų turi būti skiriama žvejybos įrankių, kuriais prisidedama prie selektyvumo ir geresnio duomenų

- rinkimo, plėtros ir naudojimo finansavimui;
25. primena, kad Parlamentas paprašė Komisijos įvertinti įpareigojimo iškrauti laimikį įgyvendinimą, įskaitant įpareigojimo iškrauti laimikį socialinio ir ekonominio poveikio vertinimą, kuris turi būti atliekamas visų žvejybos tipų atžvilgiais, įskaitant mažos apimties žvejybą;
26. be to, mano, kad:
- dabartinis įpareigojimas iškrauti laimikį turėtų būti taikomas pragmatiškai, atsižvelgiant į kiekvieno žvejybos tipo ypatumus; pabrėžia žvejų patirties, kada ir kur žvejoti, vengiant nepageidaujamo laimikio, svarbą ir vertina jų pastangas gerinti selektyvumą;
 - turėtų būti skatinama keistis kvotomis tarp valstybių narių ir tarp gamintojų organizacijų naudojantis kvotų rezervais, taip pat turėtų būti skatinamas techninis ir rajoninis bei laikotarpių selektyvumas;
 - reikėtų pripažinti, kad, remiantis patikimiausiomis turimomis mokslinėmis rekomendacijomis, svarbu išlaikyti esamas įpareigojimo iškrauti laimikį išimtis, taip pat sumažinti administracinę naštą, susijusią su įpareigojimo iškrauti laimikį įgyvendinimu; Komisija turėtų į tai atsižvelgti atlikdama jų peržiūrą;
 - įpareigojimo iškrauti laimikį nuostatos, įskaitant jo aprėptį, turėtų būti peržiūrėtos siekiant, kad būtų mažiau su žvejybą stabdančiomis žuvų rūšimis susijusių problemų ir sudėtingų nukrypti leidžiančių nuostatų;
 - įpareigojimas iškrauti laimikį turėtų būti veiksmingai kontroliuojamas ir užtikrinamas ir tuo pat metu turėtų būti patrauklesnis siekiant, kad veiklos vykdytojai prisiimtų už tai daugiau atsakomybės, taigi pagerinti ir reikalavimų laikymąsi, visų pirma teikiant paskatas, pavyzdžiui, skatinti naudoti dirbtinio intelekto priemones selektyvumui ir rūšių identifikavimui gerinti, taip pat tinkamai patobulinti ir pritaikyti Europos uostus; ragina valstybes nares šiuo tikslu visapusiškai pasinaudoti EJRŽAF teikiamomis galimybėmis ir parama;
27. primygtinai tvirtina, kad tikslo kuo labiau sumažinti nepageidaujamą laimikį neįmanoma deramai pasiekti taikant įpareigojimą iškrauti laimikį ir kad to tikslo visų pirma turėtų būti siekiama techninėmis priemonėmis ir kad jis turėtų būti remiamas geriau dokumentuojant laimikį, remiantis patikimiausiomis turimomis mokslinėmis rekomendacijomis; ragina Komisiją įvertinti kitas nepageidaujamo laimikio mažinimo alternatyvas, taip pat pasiūlyti veiksmų, kad įpareigojimas iškrauti laimikį būtų veiksmingesnis, kartu toliau ieškant įvairių būdų, kaip įgyvendinti įpareigojimą iškrauti laimikį ir plėtoti selektyvesnės žvejybos įrankius;

Išsaugojimo priemonės

Žvejybos galimybės

28. primena, kad BLSK ir kvotos yra betarpiškiausias mirtingumo dėl žvejybos valdymo būdas, tačiau atskirų išteklių BLSK gali kelti problemų vykdant mišriąją žvejybą (dėl

- žvejybos sustabdymo efekto);
29. pabrėžia, kad nustatant BLSK reikia tobulinti mokslines rekomendacijas dėl mišriosios žvejybos, be kita ko, atsižvelgiant į klimato kaitos poveikį vandenynui, taip pat į laimikio sudėtį ir rūšių persikėlimą dėl klimato kaitos;
 30. pabrėžia, kad žvejybos, kuriai taikomos kvotos, atveju dėl žvejybą stabdančių žuvų rūšių problemos žvejybos operacijos gali būti sustabdytos iki sezono pabaigos, o tai gali turėti reikšmingų ekonominių pasekmių žvejams; ragina Komisiją ir valstybes nares pasinaudoti dabartinėmis BŽP galimybėmis, pvz., kvotų mainais arba su metais ir rūšimis susijusiu lankstumu, ir atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad gera kvotų sistema turėtų apimti pakankamą lankstumą, nes ji leistų žvejams, kuriems reikia papildomų kvotų žvejybą stabdančioms rūšims, ir žvejams, turintiems kvotas, pasiekti abiem pusėms naudingą rezultatą;
 31. ragina Komisiją ir Tarybą apsvarstyti galimybę nustatyti ilgesniems nei metiniams arba dvejų metų laikotarpiams taikomus BLSK, visų pirma pagrindinių tikslinių išteklių atveju, visada remiantis patikimiausiomis turimomis mokslinėmis rekomendacijomis, siekiant užtikrinti didesnę nuspėjamumą ir ilgalaikį tikrumą žvejams ir laikantis didžiausio galimo tausios žvejybos laimikio principo; ragina Komisiją ir Tarybą siekti gauti patikimiausių turimų mokslinių rekomendacijų dėl galimybės panaikinti tam tikrų išteklių BLSK, kartu užtikrinant, kad atitinkami ištekliai trumpuoju ir vidutinės trukmės laikotarpiu nesumažėtų iki tiek, kad nesiektų saugių biologinių ribų;
 32. pabrėžia, kad prieš keturis dešimtmečius nustatytas santykinio stabilumo principas plačiai pripažįstamas kaip esminė priemonė siekiant užtikrinti ilgalaikį nuspėjamumą ir tęstinumą šalims dalijantis žuvų ištekliams;

Laivynų valdymas

33. pabrėžia, kad, nepaisant tarptautinių ir ES pastangų pagerinti saugos sąlygas žvejybos laivuose, vis dar esama trūkumų, pvz., tarptautinės konvencijos, kuriose nustatomos laivų ir juose esančių asmenų apsaugos taisyklės ir sistemos, visų pirma taikomos tik didesniems laivams;
34. pakartoja, kad darbo ir gyvenimo laive sąlygų negalima vertinti atskirai nuo saugos sąlygų; mano, kad geros darbo ir gyvenimo sąlygos laivuose ir tinkamas jų modernizavimas, kaip ir žvejų poilsio laikas, pagerina žvejų saugumą; mano, kad šie aspektai daro tiesioginį poveikį saugai laivuose, nes didelė dalis nelaimingų atsitikimų ir incidentų žvejybos laivuose tebėra susiję su žmogaus klaidomis, kurias lemia žinių trūkumas, mokymų stoka ar nuovargis;
35. primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti aukščiausius saugos standartus laivuose, neatsižvelgiant į jų dydį; ragina sektorių įgyvendinti geriausias įmanomas saugos laivuose sąlygas;
36. atsižvelgdamas į dabartines EJŖŽAF galimybes remti sveikatą, saugą, darbo sąlygas ir energijos vartojimo efektyvumą žvejybos laivuose, teigia, kad dabartinis bendrosios talpos, kaip ES žvejybos pajėgumo matavimo kriterijaus, naudojimas galėtų trukdyti didinti laivų energijos vartojimo efektyvumą, saugą ir patogumą, nes ribojamos galimybės juos pakeisti ir modernizuoti arba padidinti erdvę, net jei laivų žvejybos pajėgumas dėl to nepadidėja; pabrėžia, kad tai savo ruožtu trukdo gerinti minėtas sritis,

o toks pagerinimas galiausiai paskatintų užimtumą, pakrančių bendruomenių vystymąsi ir sektoriaus patrauklumą, ypač jaunimui ir moterims;

37. atkreipia dėmesį į Komisijos komunikatą dėl ES žvejybos ir akvakultūros sektoriaus energetikos pertvarkos¹⁵, kuriuo siekiama užtikrinti, kad žvejybos sektorius prisidėtų prie tikslo ne vėliau kaip 2050 m. neutralizuoti ES poveikį klimatui, kartu užtikrinant, kad žvejyba ES būtų tvari socialiniu, ekonominiu ir aplinkos požiūriu; atkreipia dėmesį į tai, kad yra daug šios pertvarkos kliūčių, pvz., dabartinė žvejybos pajėgumo apibrėžtis ir apribojimai; primena, kad vandenilio, amoniako ar elektriniai varikliai paprastai yra sunkesni ir didesni už lygiaverčius dyzelinius variklius, todėl norint juos įrengti laive reikia papildomos bendrosios talpos, ir kad trūksta pritaikytų technologijų, jų sąnaudos yra didelės ir nėra mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros, kurie būtų skirti specialiai žvejybos ir akvakultūros sektoriams; apgailestauja, kad Komisijos komunikate šios kliūtys nenagrinėjamos;
38. ragina Komisiją pasiūlyti priemones, kuriomis būtų reaguojama į poreikį palengvinti žvejybos pramonės priklausomybę nuo iškastinio kuro mažinimą, spręsti žvejybos laivų senėjimo problemą ir pagerinti saugą ir darbo sąlygas; mano, kad atitinkamais atvejais tokios priemonės galėtų apimti:
 - visišką turimos bendrosios talpos išnaudojimą neviršijant nacionalinio pajėgumo viršutinių ribų,
 - naują žvejybos pajėgumo apibrėžimą, pavyzdžiui, neįtraukiant su socialiniais aspektais ir sauga susijusios talpos, kai apskaičiuojamas žvejybos pajėgumas,
 - su bendrąja talpa ir variklio galia susijusių žvejybos pajėgumo limitų padidinimą nedidinant laivų gebėjimo sužvejoti daugiau žuvų;
39. ragina Komisiją ir valstybes nares sudaryti palankesnes sąlygas pramonės specialistams naudotis EJRŽAF lėšomis;
40. be to, ragina Komisiją ir valstybes nares paspartinti mokslinius tyrimus ir technologinę plėtrą, pritaikyti valstybės pagalbos politiką ir užtikrinti sinergiją su EJRŽAF, kad būtų teikiamas tinkamas ir pakankamas finansavimas, kad sektorius galėtų pasiekti ES laivyno priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimo tikslą per trumpą laikotarpį, kaip reikalaujama pagal Europos žaliąjį kursą ir kitus susijusius įsipareigojimus;
41. taip pat ragina Komisiją peržiūrėti EJRŽAF, laikantis PPO susitarimo dėl žuvininkystės subsidijų, kuris buvo priimtas 2022 m. birželio 17 d. vykusioje jos 12-ojoje ministrų konferencijoje, kad būtų pasiektas anglies dioksido poveikio neutralumas; ragina patvirtinti naujų laivų finansavimą pagal tarptautiniuose žvejybos susitarimuose nustatytus kriterijus;
42. be to, ragina plėtoti paramą ekonomikos pertvarkai, kuria būtų skatinama mažinti priklausomybę nuo iškastinio kuro ir kuri apimtų visus laivyno segmentus; primygtinai ragina tokią paramą taikyti ir siekiant pakeisti esamus laivus, nes laivynas labai senas, veiksmingesniais, saugesniais, technologiškai naujoviškesniais ir erdvesniais laivais, kurie padeda didinti sektoriaus patrauklumą ir skatinti kartų kaitą;
43. ragina Komisiją ir valstybes nares papildyti EJRŽAF finansavimą, pvz., per Teisingos pertvarkos fondą, iniciatyvą „RePowerEU“ ir programą „Europos horizontas“, siekiant

¹⁵ COM(2023)0100.

palengvinti priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimą ir finansuoti mokslinius tyrimus, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos teisingai ekologiškai pertvarkai, nė vieno nepaliekant nuošalyje;

44. primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares bendradarbiauti siekiant remti mokslinius tyrimus ir sudaryti sąlygas naudoti naujoviškus selektyviosios žvejybos įrankius ir būdus, kurie padeda gerokai sumažinti išmetamą CO₂ kiekį ir kuro naudojimą;

Regioniniai daugiamečiai planai

45. pripažįsta, kad daugiamečiai planai, kaip svarbiausias ilgalaikio regioninio žvejybos valdymo pagrindas, grindžiami patikimiausiomis turimomis mokslinėmis, techninėmis ir ekonominėmis rekomendacijomis, atlieka esminį vaidmenį, tačiau apgailestauja, kad neišnaudojamas visas jų potencialas;
46. ragina Komisiją įvertinti esamų daugiamečių planų įgyvendinimo veiksmingumą, siekiant užtikrinti, kad jais būtų prisidedama prie BŽP tikslų įgyvendinimo; prireikus šie planai turėtų būti atnaujinami ir tobulinami, kad juose būtų atsižvelgta į socialinius ir ekonominius aspektus bei kintančias sąlygas;
47. ragina Komisiją, koordinuojant veiksmus su kitomis regiono partnerėmis, t. y. ES nepriklausančiomis valstybėmis ir atitinkamomis regioninėmis žvejybos valdymo organizacijomis (RŽVO), išnagrinėti, ar būtų galima pasiūlyti daugiamečius planus, panašius į tuos, kurie taikomi kituose jūrų baseinuose, kurie būtų skirti kitiems ES vandenims, visų pirma rytinei Viduržemio jūros daliai ir Juodajai jūrai, ir kaip jie galėtų papildyti jau esamas šių jūrų baseinų valdymo priemones ir su jomis sąveikauti;
48. pabrėžia, kad reikia užtikrinti regioninių daugiamečių planų ir konkrečios kiekvienam baseinui skirtos jūrų politikos sąveiką;
49. mano, jog būtina, kad visos vietos ir regionų valdžios institucijos, kompetentingos žuvininkystės valdymo srityje, taip pat patariamąsios tarybos, atliekančios esminį vaidmenį šioje srityje, visapusiškai dalyvautų apibrėžiant, rengiant ir įgyvendinant daugiamečius planus pagal BŽP;
50. pabrėžia, kad žvejybos sektorius yra labiausiai nuo sveikų, produktyvių ir atsparių išteklių ir jūrų ekosistemų priklausomas sektorius ir kad šias ekosistemas taip pat veikia įvairūs kiti jūros aplinkos naudojimo būdai ir joje vykdoma veikla, pvz., jūrų transportas ir turizmas, miestų ir pakrančių plėtra, žaliavų ir energijos išteklių naudojimas, įskaitant jūros dugno kasybą, taip pat jūrų tarša ir klimato kaita; todėl pabrėžia, kad reikia gerinti ekosisteminio metodo įgyvendinimą regioniniu, nacionaliniu ir Europos lygmenimis ir tuo tikslu itin svarbus vaidmuo tenka daugiamečiams planams ir kitoms valdymo priemonėms;
51. pabrėžia, kad reikia nuoseklių žvejybos valdymo priemonių, skirtų daugiateritoriams ištekliams, kuriems taikoma keletas daugiamečių planų, ir regionams, kuriems daugiamečiai planai netaikomi;

Valdymas

52. atsižvelgdamas į strateginę žvejybos ir akvakultūros, kaip sveikų, daug baltymų

turinčių ir kokybiškų maisto produktų šaltinio, svarbą, primygtinai rekomenduoja skirti šiai politikai priderančią dar didesnę strateginę vietą Komisijoje ir pasirūpinti, kad atsakingos Komisijos tarnybos turėtų pakankamai žvejybos ir akvakultūros srities ekspertų;

53. prašo, kad į būsimas Komisijos narių kolegijos sudėtis įeitų Komisijos narys, atsakingas tik už žvejybą, akvakultūrą ir jūrų reikalus;
54. pabrėžia, jog svarbu, kad Komisija savo metinėse ataskaitose, nurodytose BŽP reglamento 50 straipsnyje, pateiktų pakankamai išsamią informaciją, kad būtų galima veiksmingai stebėti ir vertinti, kaip Komisija įgyvendina BŽP; be to, ragina Komisiją peržiūrėti BŽP iš dalies pakeisti 49 straipsnį, kad būtų nustatytas terminas, iki kurio, praėjus dešimčiai metų po peržiūros, o vėliau – kas penkerius metus, turi būti pateikta ataskaita Europos Parlamentui ir Tarybai;
55. ragina Komisiją geriau remti valstybes nares joms įgyvendinant BŽP tikslus ir užtikrinant, kad jų būtų laikomasi; pabrėžia, jog labai svarbu, kad Komisija ir valstybės narės skaidriai valdytų žvejybos išteklius; pabrėžia, kad skaidrus valdymas yra labai svarbus siekiant užtikrinti aukštą ES piliečių pasitikėjimo lygį ir išlaikyti gerą ES žvejybos sektoriaus reputaciją;
56. siūlo Komisijai ir Tarybai suteikti Europos Parlamentui stebėtojo statusą, užtikrinanti visapusišką politinį atstovavimą kasmetinėse derybose dėl žvejybos galimybių;

Regionalizavimas ir suinteresuotųjų subjektų dalyvavimas

57. pabrėžia, kad svarbu stiprinti BŽP regionalizavimą, sudarant sąlygas regionų ir vietos valdžios institucijoms aktyviau dalyvauti rengiant, plėtojant ir vertinant nacionalines žuvininkystės veiklos programas ir apskritai į žuvininkystės valdymą, kartu visapusiškai išnaudojant esamas BŽP galimybes;
58. pabrėžia, kad svarbu atsižvelgti į regioninius ypatumus, kartu visoje ES taikant suderintą požiūrį į žuvininkystės valdymą; ragina valstybes nares kartu su atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais, patariamosiomis tarybomis ir vietos bei regionų valdžios institucijomis stiprinti bendradarbiavimą regioninėse grupėse pagal pagrindinio BŽP reglamento 18 straipsnį, kad, rengiant bendras rekomendacijas, kurios būtų geriau pritaikytos prie kiekvieno konkretaus jūros baseino ypatumų, būtų parengtos regioninės išsaugojimo priemonės;
59. pabrėžia esminį patariamųjų tarybų vaidmenį stiprinant suinteresuotųjų subjektų bendradarbiavimą ir užtikrinant tinkamą ir sąžiningą jų dalyvavimą ES sprendimų priėmimo procese;
60. be to, pabrėžia, kad patariamiosios tarybos yra labai svarbios siekiant suteikti patirties ir žinių Europos Komisijai ir valstybėms narėms, taip pat teikti rekomendacijas klausimais, susijusiais su žvejybos valdymu ir žvejybos bei akvakultūros socialiniais, ekonominiais ir išsaugojimo aspektais, ir paaiškinti sektoriaus ir kitų suinteresuotųjų subjektų problemas, ir tokiu būdu remti ir tobulinti teisės aktus;
61. pabrėžia, kad patariamiosios tarybos taip pat atlieka svarbų vaidmenį regionalizavimo kontekste;
62. ragina Komisiją užtikrinti, kad regioniniai suinteresuotieji subjektai ir patariamiosios

tarybos atliktų svarbesnį vaidmenį derybose ir konsultacijose su trečiosiomis valstybėmis, ypač su Jungtine Karalyste ir Norvegija; atkreipia dėmesį į tai, kad Komisija yra atsakinga už derybų su trečiosiomis valstybėmis organizavimą tokiu būdu, kad abiejų šalių suinteresuotieji subjektai galėtų tiesiogiai bendrauti ir keistis informacija;

63. pritaria patariamųjų tarybų, kuriose, palyginti su kitomis interesų grupėmis, atstovaujama daugumai socialinės ir ekonominės veiklos vykdytojų, sudėčiai;
64. pabrėžia, jog svarbu, kad suinteresuotieji subjektai aktyviai dalyvautų patariamųjų tarybų veikloje, esant gerai darbo atmosferai, kurios pagrindas yra pagarba, visų įvairių suinteresuotųjų subjektų grupių nuomonių įtraukimas, nešališki sekretoriatai, rotacijos tvarka pirmininkaujantys pirmininkai ir išorės subjektų vykdomos reguliarios ir nepriklausomos veiklos rezultatų peržiūros;
65. pabrėžia, kad svarbu įtraukti patariamąsias tarybas į Europos Parlamento darbą, todėl rekomenduoja, kad patariamųjų tarybų ir atitinkamų Parlamento komitetų atstovai reguliariai keistųsi informacija;
66. apgailestauja, kad stebėjimas, kaip į patariamųjų tarybų rekomendacijas atsižvelgiama priimant sprendimus, ir su tuo susijęs skaidrumas yra nepakankami; ragina Komisiją parengti procedūrą, kuri padėtų patiriamosioms taryboms geriau suprasti, kokių rezultatų davė jų rekomendacijos, pvz., apsvarstyti galimybę teikti metinę ataskaitą, taip pat į konkrečius Komisijos pasiūlymus, pvz., atitinkamų teisėkūros procedūra priimamų aktų konstatuojamąsias dalis, įtraukti paaiškinimus, kaip buvo atsižvelgta į patariamųjų tarybų rekomendacijas;
67. ragina Komisiją sistemingai ir aktyviai dalyvauti patariamųjų tarybų posėdžiuose ir geriau informuoti apie jų konsultacijų vertę, o valstybės nares – tinkamai remti patariamųjų tarybų darbą;
68. mano, kad bendras valdymas yra dalyvavimo ir bendros atsakomybės modelis, pagrįstas principu „iš apačios į viršų“, jis yra skaidrus, iniciatyvus ir demokratiškas ir padeda užtikrinti geresnį dalijimąsi žiniomis žvejojimo valdymo srityje puoselėjant atsakomybės kultūrą, kuriant pasitikėjimo tinklą ir padedant mažinti konfliktus bei įveikti kliūtis, trukdančias įgyvendinti inovacijas ir būtinas priemones žvejojimo valdymo srityje, taip pat nustatant, įgyvendinant ir valdant saugomas jūrų teritorijas, kuriose jis pasirodė esąs labai sėkmingas;
69. palankiai vertina Komisijos pasiūlymą, apie kurį ji paskelbė komunikate „Bendra žuvininkystės politika šiandien ir rytoj“, nuo 2023 m. pavasario iki 2024 m. vasaros vykdyti ES masto dalyvaujamąjį prognozavimo projektą „Ateities žuvininkystė“, grindžiamą vietoje surengtais pokalbiais;

Mokslo duomenis grindžiami sprendimai ir poveikio vertinimai

70. ragina Komisiją visas savo politines ir teisėkūros iniciatyvas (įskaitant įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomi žvejojimo apribojimai) grįsti patikimiausiomis turimomis mokslinėmis, techninėmis ir ekonominėmis rekomendacijomis (įskaitant žvejų empirines žinias) ir konsultacijomis su žvejojimo sektoriaus ir kitais atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais ir jų dalyvavimu, taip pat išankstiniais socialinio ir ekonominio poveikio vertinimais, kuriems naudojamos naujoviškos priemonės, pvz., parengtos įgyvendinant projektą „CABFishman“, kuriame analizuojamas žvejojimo

poveikis pakrančių zonoms;

71. ragina valstybes nares didinti žmogiškuosius ir materialinius išteklius ir parengti juos tinkamoms mokslinėms kampanijoms ir projektams, kad jie turėtų pakankamai žinių apie rūšis, kurioms taikoma išsaugojimo politika;
72. ragina EJŖŽAF teikti veiksmingą paramą selektyvesniems ir mažesnį poveikį darantiems žvejojimo būdams, skirtiems ES žvejojimo laivynams, ir visų pirma remti žvejus, kuriems apribojimai daro didžiausią poveikį, remiantis moksliniais konkrečių žvejojimo būdų naudojimo poveikio vertinimais; ragina Komisiją skatinti mokslinę žvejojimo ekologijos (pranc. „pêchécologie“) koncepciją, kuria siekiama suderinti išsaugojimo priemonės ir tausų jūrų gyvųjų išteklių naudojimą;
73. mano, kad patariamosioms taryboms turėtų būti suteikta galimybė prisidėti prie Komisijos Tarptautinei jūrų tyrinėjimo tarybai (ICES) ir Žuvininkystės mokslo, technikos ir ekonomikos komitetui (ŽMTEK) teikiamų prašymų pateikti rekomendacijas, siekiant skatinti glaudesnę mokslininkų ir suinteresuotųjų subjektų bendradarbiavimą;
74. ragina Komisiją nuolat informuoti Europos Parlamentą apie šiuos prašymus, ypač apie tai, kaip jais prisidedama prie BŽP tikslų įgyvendinimo;

Žuvininkystės integravimas į platesnį politinį kontekstą

75. pabrėžia, jog būtina užtikrinti, kad formuojant politiką ir planuojant teritorijas žvejojimo ir akvakultūros sektoriams būtų skiriama teisinga vieta kitų sektorių atžvilgiu; primena, kad reikia užtikrinti geresnę įvairios ekonominės veiklos, susijusios su mėlynąja ekonomika, pusiausvyrą, siekiant sumažinti ir išvengti konfliktų ir skatinti sinergiją, ypač su jūrų atsinaujinančiųjų išteklių energijos infrastruktūra¹⁶, taikant Direktyvą dėl jūrinių teritorijų planavimo¹⁷; atkreipia dėmesį į tai, kad tam reikalingas platus ir įtraukus suinteresuotųjų subjektų dalyvavimas;
76. primena, kad siekiant skatinti darnų vystymąsi pagal SESV į BŽP turi būti įtraukti aplinkos apsaugos reikalavimai;
77. pabrėžia, kad žuvininkystės valdymo neįmanoma vykdyti kaip atskiros politikos, ir ragina Komisiją įgyvendinti BŽP užtikrinant sinergiją su visomis ES viešosios politikos sritimis, darančiomis poveikį hidrosferai, ir atsižvelgiant į visus iššūkius, susijusius su Europos jūrų teritorijomis;
78. pabrėžia, kad BŽP visų pirma turi atitikti ES aplinkos teisės aktus, visų pirma tikslą užtikrinti gerą aplinkos būklę, kaip nustatyta Jūrų strategijos pagrindų direktyvoje¹⁸, ir turi būti įgyvendinama vienodai laikantis trijų tvarumo ramsčių;
79. pabrėžia, kad kitose ES politikos srityse ir strategijose turi būti pakankamai atsižvelgiama į BŽP ir jos turi su ja derėti;

¹⁶ Pagal 2023 m. liepos 5 d. Audito Rūmų specialiąją ataskaitą: „Reikia geriau nustatyti ir spręsti galimas neigiamas jūrų atsinaujinančiųjų išteklių energijos plėtros pasekmes žuvininkystės sektoriui“, https://www.eca.europa.eu/ECAPublications/SR-2023-22/SR-2023-22_LT.pdf (p. 40).

¹⁷ 2014 m. liepos 23 d. Direktyva 2014/89/ES, kuria nustatoma jūrinių teritorijų planavimo sistema, OL L 257, 2014 8 28, p. 135.

¹⁸ 2008 m. birželio 17 d. Direktyva 2008/56/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų jūrų aplinkos politikos srityje pagrindus (Jūrų strategijos pagrindų direktyva), OL L 164, 2008 6 25, p. 19).

80. pažymi, kad įgyvendinant priemones, kuriomis siekiama gerinti sąlygas jūros aplinkai, reikia laikytis holistinio požiūrio, pagal kurį būtų užtikrinama tinkama parama žvejybos ir akvakultūros sektoriams;
81. primena, kad SESV 13 straipsnyje nustatyta, jog rengdamos ir įgyvendindamos ES žuvininkystės politiką ES ir jos valstybės narės turėtų visapusiškai atsižvelgti į gyvūnų gerovės reikalavimus, kartu laikydamosi valstybių narių įstatymų ar kitų teisės aktų nuostatų ir papročių;
82. ragina Komisiją toliau gilinti mokslškai pagrįstas žinias apie ūkinių vandens gyvūnų gerovę ir atsižvelgti į šiuos mokslinius tyrimus ateityje plėtojant akvakultūros politiką; pabrėžia, kad ateityje plėtojant politiką taip pat turėtų būti atsižvelgiama į praktines galimybes akvakultūros valdymo srityje ir neturėtų būti užkraunama ekonominė ir veiklos našta veiklos vykdytojams ir veiklai, taip pat turėtų būti apsvarstyta būtinybė užtikrinti vienodas sąlygas tarptautiniu mastu;
83. mano, kad prekyba grynai augaliniais produktais naudojant prekinį pavadinimą „žuvis“ arba nurodant žuvų rūšis gali sukelti tam tikrą painiavą vartotojams jų pirkimo metu; tvirtina, kad prekinis pavadinimas „žuvis“ arba žuvų rūšių nurodymas vidaus rinkoje turėtų būti taikomas tik gyvūniniams žvejybos ar akvakultūros produktams;
84. ragina Komisiją persvarstyti, atnaujinti ir reglamentuoti sąvoką „nuo žvejybos labai priklausoma teritorija“, kad dėl šio pripažinimo būtų taikoma diferencijuota tvarka, kurios tikslas būtų išsaugoti žvejybą šiose teritorijose taikant lengvatinį žvejybos kvotų paskirstymą; pritaria nuomonei, kad atnaujintą sąvoką „nuo žvejybos labai priklausoma teritorija“ apibūdinantys elementai turėtų apimti kokybiškų gyvūninių baltymų gamybą, indėlį į apsirūpinimo maistu saugumą arba didelės sužvejoto laimikio ir kitų jūros produktų pridėtinės vertės užtikrinimą, taip pat veiklos socialinę svarbą;

Mažos apimties žvejyba

85. pažymi, kad kai kurie BŽP aspektai gali būti nepakankamai pritaikyti mažos apimties žvejybos sektoriui ir kad turi išsaugotas daugeliui pakrančių bendruomenių gyvybiškai svarbus jos socialinis ir ekonominis vaidmuo ir jos strateginis vaidmuo užtikrinant apsirūpinimo maistu saugumą;
86. mano, kad pagal BŽP turėtų būti pakankamai atsižvelgiama į mažos apimties žvejybos ir vandens bestuburių sektorių įvairovę, ypatumus ir problemas;
87. atkreipia dėmesį į tai, kad profesionalius smulkiosios žvejybos vykdytojus reikia aktyviau įtraukti į žvejybos politikos priemonių valdymą, apibrėžimą ir įgyvendinimą, taip pat į patariamųjų tarybų veiklą;
88. mano, kad į atliekant BŽP peržiūrą turėtų būti nustatyta bendra, plati ir tinkama mažos apimties, smulkiosios ir priekrantės žvejybos apibrėžtis; pabrėžia, kad ši apibrėžtis turėtų būti pragmatiška, išmatuojama ir aiški; taip pat pabrėžia, kad ši apibrėžtis turėtų būti pagrįsta tinkamu vertinimu, kuriame būtų atsižvelgta į mažos apimties žvejybos segmento ypatumus ir kriterijus, o ne vien tik į laivo ilgį, siekiant nustatyti smulkiosios žvejybos apibrėžtį, kuri geriau atspindėtų segmento realijas;
89. ragina Komisiją kartu su patariamosiomis tarybomis pasiūlyti suderintą apibrėžtį, kuri būtų įtraukta į pagrindinio BŽP reglamento peržiūrą, kad, kai tikslinga, ji būtų taikoma

visiems ES žuvininkystės teisės aktams; mano, kad nė vienas iš pirmiau nurodytų pakeitimų neturėtų daryti poveikio EJŖŽAF įgyvendinimui dabartiniu biudžeto laikotarpiu;

Kvotų paskirstymas

90. pabrėžia, kad Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 17 straipsnyje numatyta, jog skirdamos žvejybos galimybes, kuriomis jos gali pasinaudoti, valstybės narės taiko skaidrius ir objektyvius kriterijus, įskaitant aplinkosauginio, socialinio ir ekonominio pobūdžio kriterijus; pabrėžia, kad valstybės narės pačios nustato kriterijus, kuriuos jos taiko paskirstydamos žvejybos galimybes;
91. palankiai vertina tai, kad dabartiniai paskirstymo metodai, daugiausia grindžiami istorinėmis teisėmis, leidžia užtikrinti tam tikrą žvejybos sektoriaus ekonominį stabilumą, o tai gali būti sąlyga, leidžianti veiklos vykdytojams diegti naujoves ir taikyti tvaresnius būdus;
92. pabrėžia, kad lengvai prieinama žvejybos galimybių sistema kartu su skaidriais jų paskirstymo kriterijais ir jos praktinio taikymo skaidrumu leidžia užtikrinti geresnę kontrolę, vienodas sąlygas, lygias galimybes visoms suinteresuotosioms šalims ir didesnę nuspėjamumą, stabilumą ir teisinį tikrumą žvejams;
93. apgailestauja, kad trūksta skaidrumo žvejybos galimybių paskirstymo tam tikrose valstybėse narėse klausimu, ir ragina kriterijus skelbti viešai, laikantis taikomų duomenų apsaugos teisės aktų;
94. mano, kad paskirstymo metodai turėtų būti parengti ir taikomi dalyvaujant žvejybos bendruomenėms, regionų valdžios institucijoms ir kitiems atitinkamiems suinteresuotiesiems subjektams, užtikrinant, kad visiems laivyno segmentams, gamintojų organizacijoms ir darbuotojų organizacijoms būtų tinkamai atstovaujama, remiantis patikimiausiomis turimomis mokslinėmis rekomendacijomis, ir kad į juos turėtų būti įtrauktos apsaugos priemonės, pvz., pranešimo laikotarpiai, kad žvejai galėtų prisitaikyti, jei valstybės narės nuspręstų pakeisti savo paskirstymo metodą;
95. primygtinai ragina Tarybą skirstant žvejybos galimybes atsižvelgti į kiekvieno laivyno segmento, įskaitant mažos apimties žvejybos segmentą, ypatumus ir poreikius;
96. primena BŽP reglamento 17 straipsnio, kaip priemonės skatinti mažo poveikio ir mažos apimties žvejybą, vaidmenį ir tai, kad valstybės narės turi pasinaudoti jo teikiamomis galimybėmis, pvz., paskatomis naudoti selektyvesnius žvejybos įrankius arba taikyti žvejybos būdus, kuriais suvartojama mažiau energijos arba daromas mažesnis poveikis buveinėms;
97. pažymi, kad Komisija pradės valstybių narių ir suinteresuotųjų subjektų diskusijas, siekdama parengti žvejybos galimybių paskirstymo vadovą, kad būtų padidintas skaidrumas, skatinama tvari žvejybos praktika visoje ES ir remiama mažos apimties ir priekrantės žvejyba;

Gamintojų organizacijos ir gildijos

98. pabrėžia gamintojų organizacijų vaidmenį skatinant tvarumą, prisidedant prie maisto tiekimo užtikrinimo ir skatinant augimą bei užimtumą žvejybos ir akvakultūros sektoriuose, atliekamą, be kita ko:
 - valdant ir įgyvendinant kolektyvinius veiksmus;

- susiejant gamintojus, pirmuosius pirkėjus ir vartotojus tiekimo grandinėje;
 - dalyvaujant sertifikavimo sistemose ir taip skatinant vartotojams teikti perspektyvius ir tvarius žvejybos produktus;
 - skatinant laikytis žvejybos reglamento, remiant atsekamumą ir didinant laimikio deklaracijų skaidrumą bei duomenų kokybę, kad būtų kovojama su NNN žvejyba;
 - kai kuriose valstybėse narėse paskirstant ir valdant žvejybos kvotas;
99. be to, pažymi, kad daugelyje valstybių narių gamintojų organizacijoms priklauso palyginti nedaug mažos apimties žvejybą vykdančių žvejų ir dar mažiau mažos apimties žvejybą vykdančių žvejų patys turi jiems skirtas gamintojų organizacijas, o tai riboja jų galimybes naudotis šiuo kanalu žvejybos kvotoms gauti; todėl ragina Komisiją ir valstybes nares sudaryti palankesnes sąlygas ir skatinti mažos apimties žvejybą vykdančių žvejų gamintojų organizacijų kūrimą;
100. pabrėžia, kad žvejų asociacijos, pvz., gildijos, siekiančios pagrindinių gamintojų organizacijų tikslų pagal Bendro rinkų organizavimo reglamentą¹⁹, turėtų turėti teisę gauti finansinę paramą tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir šiuo metu pripažintos gamintojų organizacijos; atsižvelgdamas į tai, primygtinai reikalauja, kad atitinkamos valstybės narės, Komisija ir gildijos kartu apsvarstyti atitinkamas galimybes ir sprendimus;

Kartų kaita ir moterų vaidmuo

101. primena, kad BŽP standartai yra vieni aukščiausių ir svariai prisideda prie aplinkosauginio, ekonominio ir socialinio tvarumo ir kad, nors vis dar yra daug ką tobulinti, pastaraisiais dešimtmečiais padaryta pažanga rodo, ką galima padaryti, kad būtų dar labiau prisidėta, viena vertus, prie žuvų išteklių ir buveinių tvarumo ir, kita vertus, prie žvejų ir laivų savininkų pajamų didinimo; pabrėžia, kad siekiant pritraukti naujos kartos žvejus ir užtikrinti ilgalaikį žvejybos sektoriaus ekonominį stabilumą labai svarbu, be kita ko, propaguoti aukštus sektoriaus aplinkosauginio, ekonominio ir socialinio tvarumo standartus;
102. pažymi, kad europiečiams, ypač jaunajai kartai, vis labiau rūpi aplinkos apsauga; atkreipia dėmesį į tvaraus žvejybos valdymo svarbą siekiant pritraukti jaunos žvejus; atsižvelgdamas į tai, ragina skatinti mažo poveikio žvejybą;
103. be to, ragina Komisiją užtikrinti, kad dalis finansinių įnašų pagal tausios žvejybos partnerystės susitarimus taip pat būtų skiriama, kai įmanoma, geresnei jaunimo ir moterų integracijai į žvejybos ir akvakultūros sektorius, jūros aplinkos atkūrimui ir žinių apie klimato ir jūros aplinkos būklę gerinimui;
104. pabrėžia, kad jaunimą reikia patraukti vykdyti ne tik jūrų žvejybos veiklą, bet ir į žvejybos įmonių valdymo ir akvakultūros sritis, kad būtų galima užtikrinti kartų kaitą visame maisto iš vandens gyvūnų ir augalų sektoriuje;
105. pabrėžia, kad kartų kaita yra svarbi sprendžiant demografines problemas, su kuriomis visų pirma susiduria pakrančių ir aplinkinės kaimo vietovės, ir kad ji padės išsaugoti jų kultūros paveldą;

¹⁹ 2013 m. gruodžio 11 d. Reglamentas (ES) Nr. 1379/2013 dėl bendro žvejybos ir akvakultūros produktų rinkų organizavimo (OL L 354, 2013 12 28, p. 1).

106. palankiai vertina tai, kad 2021–2027 m. EJŖŽAF teikia pagalbą ir paramą jaunesiems žvejams, pirmą kartą įsigyjantiems laivą arba žvejybos įmonę; atsižvelgdamas į tai, ragina Komisiją ir valstybes nares skatinti kartų kaitą remiant žmones, norinčius pradėti karjerą žvejybos sektoriuje, ir šalinti kliūtis, pvz., spręsti didelių verslo pradėjimo išlaidų, pajamų nestabilumo, lyčių nelygybės ir karjeros stabilumo trūkumo problemas;
107. ragina Komisiją, bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis, numatyti naujas priemones, o sektorių – imtis priemonių, kuriomis būtų skatinama jaunimo ir moterų įtrauktis visais sektoriaus lygmenimis ir geriau skatinama kartų kaita, visų pirma užtikrinant, kad visos darbo vietos žvejybos ir akvakultūros vertės grandinėje taptų patrauklesnės, saugesnės ir geriau apmokamos;
108. pabrėžia, kad svarbu užtikrinti tinkamą informavimą ir mokymą, ypač jaunimui, siekiant užtikrinti dalijimąsi žiniomis, visų pirma susijusiomis su žuvininkystės indėliu sprendžiant tvarumo klausimus; mano, kad tai svarbu siekiant sutvirtinti jų asmeninę padėtį, padedant didinti jų pajamas, taigi ir vietos bendruomenių sanglaudą, ypač labiausiai izoliuotuose pakrančių regionuose, kuriuose yra mažiau galimybių įsidarbinti;
109. pabrėžia, kad vykstant kartų kaitai turi būti atsižvelgiama į Europos žaliojo kurso tikslus ir poreikį užtikrinti, kad skaitmeninė pertvarka būtų vykdoma ir tvarios mėlynosios ekonomikos srityje; tačiau mano, kad kartų kaita neturėtų lemti kartų konflikto ir turėtų apimti visokio amžiaus žvejus, siekiant užtikrinti ekologinės ir skaitmeninės pertvarkos pusiausvyrą, kad nebūtų prarasta sukaupta patirtis; be to, ragina didinti judumo ir užimtumo galimybes visoje ES, be sunkumų ir apribojimų, susijusių su žvejų įgūdžių ir mokymo pripažinimu;
110. pripažįsta svarbų moterų vaidmenį teikiant logistinę ir administracinę paramą žvejybos laivams, taip pat parduodant ir perdirbant žuvis; vis dėlto pabrėžia, kad į šį vaidmenį dažnai neatsižvelgiama arba jis beveik nematomas, ypač kaip žvejų ar laivų kapitonių, kaip ir jų vaidmuo mokslo srityje;
111. todėl ragina Komisiją pradėti iniciatyvas siekiant pripažinti moterų darbą žvejybos sektoriuje ir didinti jų vaidmens matomumą tiek teikiant pirmenybę jų įtraukimui į įvairias sritis, tiek remiant geresnį moterų atstovavimą visose atstovaujamosiose organizacijose ir subjektuose, taip pat užtikrinti vienodą vyrų ir moterų darbo užmokestį;
112. primena, kad 2020–2025 m. Europos lyčių lygybės strategijoje reikalaujama, kad atitinkamų ES fondų, tokių kaip EJŖŽAF, lėšomis būtų remiami veiksmai, kuriais skatinama moterų profesinio ir asmeninio gyvenimo pusiausvyrą ir dalyvavimas darbo rinkoje, skatinama investuoti į priežiūros įstaigas, remiamas moterų verslumas ir kovojama su lyčių segregacija;
113. ragina Komisiją ir valstybes nares stengtis užtikrinti, kad kiekviena pagal BŽP vykdoma programa ir veiksmai, kuriais siekiama pritraukti jaunimą į žvejybos sektorių, padėtų siekti lyčių lygybės;

BŽP išorės aspektas ir vandenynų valdymas

114. ragina Komisiją dėti daugiau pastangų skatinant BŽP kaip vandenynų valdymo politikos modelį, naudojantis ES pozicija RŽVO, laisvosios prekybos susitarimuose, tausios žvejybos partnerystės susitarimuose ir apskritai tarptautiniuose forumuose;

pabrėžia, kad tai bus labai svarbu siekiant užtikrinti sąžiningą konkurenciją ES veiklos vykdytojams ir ginti ES žvejybos ir akvakultūros sektorių interesus pasauliniu lygmeniu;

115. ragina Komisiją stebėti ES finansinių įnašų paskirstymą ir užtikrinti, kad jie būtų skiriami žvejybos ir akvakultūros sektoriams;
116. ragina stiprinti RŽVO vaidmenį ir ragina Komisiją pasiūlyti bendrą derybų įgaliojimų dėl dalyvavimo šiose organizacijose sistemą; be to, ragina Komisiją užtikrinti, kad Parlamentas dalyvautų ankstyvais priemonių ir rekomendacijų, kurios bus priimanamos RŽVO, rengimo etapais tokiu būdu, kad nebūtų pakenkta ES derybinei pozicijai;
117. mano, kad neturėtų būti vandenynų rajono ir atitinkamų žuvininkystės išteklių, kurių atitinkama RŽVO neapimtų; ragina Komisiją tarptautiniuose forumuose skatinti steigti, jei reikia, naujas RŽVO, taip pat pritaikyti esamas RŽVO, kad būtų pagerinta žuvų išteklių apsauga ir tausūs žvejybos išteklių valdymas, taip pat ginti tvarią šiuose rajonuose veiklą vykdančių laivynų veiklą;
118. atkreipia dėmesį į tai, kad tausios žvejybos partnerystės susitarimai su ES nepriklausančiomis šalimis teikia abipusės naudos tiek ES, tiek šalims partnerėms; pabrėžia, kad į naujausius tausios žvejybos partnerystės susitarimus įtrauktos nuostatos dėl žmogaus teisių ir atsižvelgiama į vietos gyventojų poreikius;
119. mano, jog būtina, kad Komisija, vykdydama su BŽP išorės aspektu susijusią veiklą, visapusiškai atsižvelgtų į visus tarptautinės teisės aspektus;
120. ragina Komisiją užtikrinti, kad BŽP tikslai būtų visapusiškai integruoti į ES poziciją visuose tarptautiniuose aplinkos forumuose, pvz., Biologinės įvairovės konvencijoje arba Nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos konvencijoje (CITES), kuriuose svarstomi su jūrų biologiniais ištekliais susiję klausimai;

Importas, prekyba ir neteisėta, neregamentuojama ir nedeklaruojama žvejyba

121. mano, kad importuojamiems maisto produktams iš vandens gyvūnų ir augalų turi būti taikomos griežtos stebėsenos ir sertifikavimo procedūros, siekiant užtikrinti, kad jie būtų gauti vykdant tausią žvejybą, taip pat aukšti sveikatos, aplinkos apsaugos ir socialiniai standartai, kurie būtų tokie pat griežti kaip ir ES produktams taikomi standartai; mano, kad to turėtų būti reikalaujama nustatant konkrečias naujų prekybos susitarimų, dėl kurių derasi ES, nuostatas;
122. atkreipia dėmesį į tai, kad į Sąjungą importuojamų šviežių, užšaldytų ir perdirbtų maisto produktų iš vandens gyvūnų ir augalų, įskaitant tuno nugarinę, importuojamą pagal autonominių tarifinių kvotų sistemą, atsekamumo sistema yra labai svarbi, kad vartotojų lūkesčiai būtų patenkinti teikiant informaciją, siekiant padidinti maisto saugą ir sudaryti sąlygas tikrinti importą iš trečiųjų valstybių, taip pat taikyti kovos su NNN žvejyba priemones; ragina ES laikytis labiau suderinto požiūrio į su NNN žvejyba susijusių ES teisės aktų įgyvendinimą;
123. primena, kad ES yra didžiausia ir patraukliausia jūros gėrybių ir akvakultūros produktų importo rinka; ragina pasinaudoti šia komercinės galios pozicija siekiant apsaugoti ES vartotojų interesus skatinant aukštus standartus ir ES sektorių interesus, kad jos partneriai negalėtų atsisakyti susitarimų ar įsipareigojimų, ir skatinti vienodas sąlygas

tarptautiniu lygmeniu, visų pirma socialinių, ekonominių ir aplinkos apsaugos standartų srityje;

124. palankiai vertina tai, kad į ES ir JK prekybos ir bendradarbiavimo susitarimą įtraukta tiesioginė prekybos ir žvejybos nuostatų sąsaja; ragina Komisiją ir Tarybą užtikrinti, kad derybos dėl žvejybos su JK ir kitomis pakrantės valstybėmis šiaurės rytų Atlante taip pat būtų susijusios su prekybos ir prieigos prie ES bendrosios rinkos klausimais;
125. pabrėžia ES visiško NNN žvejybos netoleravimo politikos svarbą, atsižvelgiant į tai, kad vis dar pasitaiko šios žvejybos atvejų tarptautiniu lygmeniu, kaip rodo pavyzdžiai – pradedant skaidrumo stoka neteisėtos žvejybos operacijų klausimu ir baigiant šiuolaikine vergove, kaip kai kurių Kinijos laivų atveju, ir apgailestauja, kad neteisėtai gautos jūros gėrybės ir toliau parduodamos daugelyje ES rinkų;
126. atkreipia dėmesį į tai, kad Komisija ir valstybės narės turi dėti daugiau pastangų kovodamos su NNN žvejyba ir užtikrinti, kad jūros gėrybių vartojimas ES neprisidėtų prie jos;
127. ragina Komisiją stiprinti EŽKA vaidmenį kovojant su NNN žvejyba;
128. ragina į visus laisvosios prekybos susitarimus su trečiosiomis valstybėmis įtraukti skyrių dėl kovos su NNN žvejyba;

Atokiausi regionai

129. mano, kad kai kuriais bendros žuvininkystės politikos aspektais nepakankamai atsižvelgiama į specifinius atokiausių regionų poreikius; ragina Komisiją ir atitinkamas valstybes nares reaguoti į šią padėtį remiantis SESV 349 straipsniu ir taikant regionalizavimo metodą, kaip įtvirtinta BŽP, ir prireikus atlikti reikiamus pakeitimus;
130. atkreipia dėmesį į atokiausių regionų žvejybos ir akvakultūros sektorių ypatumus; ragina Komisiją pasiūlyti atokiausiems regionams ir saloms skirtą programą (POSEI), kuri būtų skirta žvejybai ir akvakultūrai, panašią į žemės ūkiui skirtą programą;
131. pabrėžia, kad ES ir nacionalinė parama smulkiosios žvejybos laivynų atnaujinimui yra gyvybiškai svarbi šiems regionams; visų pirma ragina Komisiją pritaikyti savo žvejybos pajėgumo ir žvejybos galimybių pusiausvyros analizės gaires (COM(2014)0545) prie atokiausių regionų ypatumų;
132. pabrėžia, kad svarbu atlikti patikimus tyrimus siekiant įvertinti jūrų biologinius išteklius visuose Sąjungos vandenyse, ypač atokiausiuose regionuose;
133. primygtinai tvirtina, kad reikia remti selektyviosios žvejybos būdus, pvz., inkarinius žuvų suburiamuosius įrenginius, kuriuos atokiausiuose regionuose naudoja smulkiosios žvejybos laivynai, jeigu tokie įrankiai prisideda prie tausios ir selektyvios žvejybos;
134. pabrėžia, kad reikia skirti reikiamus išteklius siekiant pagerinti mokslo žinias apie atokiausių regionų išskirtines ekonomines zonas;

Klimato kaita ir kiti ateities iššūkiai

135. pabrėžia, kad klimato kaitos švelninimas ir prisitaikymas prie jos yra pagrindiniai iššūkiai, kuriems dabartinėje BŽP skiriama nepakankamai dėmesio;
136. pabrėžia, kad žvejojimo pramonės pastangos padidinti išteklių tvarumą ir įsipareigoti išlaikyti gerą jų būklę, kai gera būklė bus pasiekta, bus beprasmiškos, jei nebus sprendžiama klimato kaitos problema;
137. primygtinai pabrėžia, kad moksliniuose tyrimuose reikia daugiau dėmesio skirti aplinkos pokyčių, kuriuos lemia klimato kaita, ir žuvų išteklių sąveikai, kad dėl išteklių išsekimo nebūtų kaltinama vien žvejojimo pramonė;
138. pabrėžia, kad žvejai ir likusi jūros gėrybių grandinės dalis yra ne klimato kaitos priežastis, o jos aukos;
139. mano, kad akvakultūros sektorius yra pajėgus nuolat prisidėti prie visuomenei teikiamų ekosisteminių paslaugų ir kad tvenkinių akvakultūra ir dumblių bei vandens bestuburių auginimas gali padėti mažinti ES ekonomikos priklausomybę nuo iškastinio kuro ir švelninti klimato kaitą; vis dėlto pabrėžia, kad dumblių ir bestuburių ūkių anglies dioksido sekvestracija yra nedidelė, atsižvelgiant į gamybos būdą ir naudojimą, kai produktai surenkami; ragina valstybes nares atitinkamai skatinti veiksmingas trumpas tiekimo grandines, siekiant prisidėti prie kovos su klimato kaita;
140. atkreipia dėmesį į tai, kad tam tikra akvakultūros praktika, pvz., midijų ar austrių auginimas ir daugiarūšė tvenkinių akvakultūra, gali būti sėkmingi modeliai siekiant ateityje taikyti išmetamųjų teršalų kreditų sistemą pagal ES klimato srities teisės aktus; ragina Komisiją ir valstybes nares remti šios rūšies žaliąjį verslą;
141. ragina valstybes nares toliau skatinti dumblių auginimą ir palengvinti dumblių, kaip maisto ir pašarų, naudojimą ir plėtrą; pabrėžia, kad esama neišnaudoto dumblių auginimo potencialo kurti naujas darbo vietas ir teikti ekosistemines paslaugas bei ekologiškesnius maisto produktus ir pašarus;
142. ragina Europos Komisiją persvarstant bendrą žuvininkystės politiką atsižvelgti į tai, kad per pastaruosius 10 metų pasikeitė vandenynų savybės (temperatūra, tankis, druskingumas, prisotinimas deguonies ir kt.);
143. pabrėžia, kad reikia atsparesnių ekosistemų, užtikrinamų susiejant ir veiksmingai valdant saugomas jūrų teritorijas, nes jos yra atsparių ir pelningų ekonominių žvejojimo sektorių pagrindas;
144. pabrėžia, kad žvejojimo srityje atsparumas klimato kaitai pasiekiamas diversifikuojant žvejojimo rajonus ir tikslines rūšis;
145. ragina Komisiją ir valstybes nares didinti žvejojimo mokslui, susijusiam su klimato kaita ir laivyno priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimu, skirtus žmogiškuosius ir finansinius išteklius ir tirti klimato kaitos poveikį žvejojimo būklei ir jos aplinkai;
146. ragina imtis inovacijų klimato kaitos poveikio ištekliams stebėjimo srityje, glaudžiai bendradarbiaujant mokslo bendruomenei ir suinteresuotiesiems subjektams, kad būtų padidintas gebėjimas reaguoti ir parengtos tinkamos valdymo priemonės;

147. ragina Komisiją numatyti priemones ir pakankamą finansavimą klimato kaitos poveikiams sektoriams;
148. ragina Komisiją, siekiant skatinti žiedinę ekonomiką žvejybos sektoriuje, parengti Europos programas, pagal kurias žvejai, kurie gali tai daryti, rinktų šiukšles jūroje tais laikotarpiais, kai negali vykdyti žvejybos, ir taip papildytų savo pajamas;
149. ragina Komisiją ir valstybes nares atkreipti dėmesį į visas neįgyvendintas BŽP nuostatas ir imtis tolesnių veiksmų dėl jų;

Mėgėjų žvejyba

150. pabrėžia, kad būtina skubiai pagerinti duomenų apie mėgėjų žvejybos laimikius rinkimą; primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares į Europos duomenų rinkimo sistemą²⁰ – Reglamentą (ES) 2017/1004 – įtraukti visas rūšis, kurioms taikomi BLSK ir kvotos, papildomai prie tų, kurios įtrauktos į daugiamečius valdymo planus ir kurioms taikomas įpareigojimas iškrauti laimikį;
151. pabrėžia, kad, siekiant įvertinti ES mėgėjų žvejybos poveikį jūrų ekosistemai ir jūrų biologiniams ištekliams ES vandenyse, įskaitant duomenis apie priegaudą, visų pirma pagal Sąjungos arba tarptautinę teisę saugomų rūšių priegaudą, taip pat duomenis apie mėgėjų žvejybos poveikį jūrų buveinėms, įskaitant pažeidžiamas jūrų teritorijas, ir duomenis apie žvejybos poveikį mitybos tinklams, reikia duomenų;
152. pabrėžia, kad mėgėjų žvejyba galėtų turėti didelį poveikį žuvų ištekliams; palankiai vertina pažangą, padarytą peržiūrint Žuvininkystės kontrolės reglamentą, ir ragina valstybes nares užtikrinti, kad mėgėjų žvejyba būtų vykdoma laikantis BŽP tikslų;

Akvakultūros produktai

153. primena akvakultūros svarbą siekiant užtikrinti ilgalaikį apsirūpinimo maistu saugumą ir padėti patenkinti augančią pasaulinę maisto iš vandens gyvūnų ir augalų paklausą, taip pat jos indėlį į ekonomikos augimą ir ES piliečių užimtumą, geresnį ekosistemų išsaugojimą ir biologinę įvairovę ir į žiediškesnį išteklių valdymą;
154. pabrėžia, kad ūkiuose auginamų jūros gėrybių, kaip maisto baltymų šaltinio, anglies pėdsakas yra mažesnis ir joms, palyginti su kitais sausumos ūkiniais gyvūnais, reikia naudoti mažiau gamtos išteklių, jos taip pat atlieka svarbų vaidmenį padedant kurti tvarią maisto sistemą;
155. pripažįsta strateginių gairių ir daugiamečių nacionalinių strateginių planų vaidmenį plėtojant tvarią ir atsparią akvakultūrą;
156. apgailestauja, kad nuo 2014 m. Europos akvakultūra stagnuoja ir padaryta nedidelė pažanga mažinant administracinę naštą ir integruojant akvakultūrą į jūrų, pakrančių ir vidaus teritorijų planavimą;

²⁰ 2017 m. gegužės 17 d. Reglamentas (ES) 2017/1004 dėl Sąjungos sistemos, skirtos duomenų rinkimui, tvarkymui ir naudojimui žuvininkystės sektoriuje bei paramai mokslinėms rekomendacijoms dėl bendros žuvininkystės politikos, sukūrimo, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 199/2008 (OL L 247, 2017 5 13, p. 1).

157. pabrėžia, kad Europos akvakultūra toli gražu nepasiekė viso savo pajėgumo ir kad ES priklausomybės nuo importo lygis yra labai aukštas, nes beveik 75 proc. visų ES suvartojamų jūros gėrybių importuojama iš trečiųjų valstybių;
158. ragina Komisiją ir valstybes nares skatinti auginti mažo poveikio aplinkai akvakultūras, kas apima ne tik moliuskų ir dumblių, bet ir gėlavandenių bei jūrinių pelekinių žuvų auginimą ūkiuose, užuot skatinus auginti žemutinių mitybos grandžių akvakultūras; visų pirma pabrėžia, kad, atsižvelgiant į importo mastą (94 proc. 2021 m.), pelekinių žuvų auginimas svarbus tiekimo ES rinkai požiūriu;
159. primena, kad didelės ES nepriklausančios valstybės gamintojos ir toliau labai skatina savo pelekinių žuvų auginimo sektoriaus augimą, o ES yra pagrindinė jų eksporto rinka;
160. ragina Komisiją ir valstybes nares aktyviai remti peržiūrėtų strateginių gairių ir daugiamečių nacionalinių planų įgyvendinimą ir skatinti jų ilgalaikį tvarumą, daug dėmesio skiriant ne tik aplinkos tvarumui, bet ir ES akvakultūros ekonominiam ir socialiniam tvarumui;
161. apgailestauja, kad pagal dabartinę ES prekybos politiką neužtikrinamos vienodos sąlygos ES ir ne ES gamintojams, nes jos leistų akvakultūros sektoriui pasiekti tvarių ekonominių rezultatų ir prisidėti prie ES regionų socialinio ir ekonominio vystymosi;
162. primena akvakultūros svarbą siekiant užtikrinti ilgalaikį apsirūpinimo maistu saugumą ir padėti patenkinti augančią pasaulinę maisto iš vandens gyvūnų ir augalų paklausą, taip pat jos indėlį į ekonomikos augimą ir ES piliečių užimtumą, geresnį ekosistemų išsaugojimą ir biologinę įvairovę ir į žiediškesnį išteklių valdymą; apgailestauja, kad nuo 2014 m. Europos akvakultūra stagnuoja ir padaryta nedidelė pažanga mažinant administracinę našta ir integruojant akvakultūrą į jūrų, pakrančių ir vidaus teritorijų planavimą; pabrėžia, kad Europos akvakultūra toli gražu nepasiekė viso savo pajėgumo ir kad 75 proc. ES suvartojamų jūros gėrybių auginama už ES ribų esančiuose objektuose; ragina Komisiją aktyviai remti peržiūrėtų strateginių gairių ir nacionalinių planų įgyvendinimą ir skatinti jų ilgalaikį aplinkosauginį, ekonominį ir socialinį tvarumą;
-
- ◦
163. paveda Pirmininkei perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių vyriausybėms bei parlamentams.

AIŠKINAMOJI DALIS

2009 m. Komisija paskelbė žaliąją knygą, kurioje išdėstė bendros žuvininkystės politikos (BŽP) ateities viziją. Taip prasidėjo diskusijos dėl reformos, kuri buvo patvirtinta 2013 m.

Dabartinė Komisija iki 2022 m. gruodžio 31 d. Europos Parlamentui ir Tarybai turi pateikti BŽP veikimo ataskaitą. Ji turėtų ne vėliau kaip 2022 m. įvertinti bendrą žuvininkystės politiką, kad nustatytų, kaip spręsti klausimus, į kuriuos dabartinėje politikoje nėra pakankamai atsižvelgiama, pvz., socialinio aspekto, prisitaikymo prie klimato kaitos ir švarių vandenynų, ir apsvarstyti būsimą jos raidą.

Šio pranešimo projekto tikslas – pateikti politines bet kokios būsimos BŽP peržiūros gaires. Jame nepateikiami visi atsakymai, tačiau keliama keletas klausimų dėl dabartinės BŽP įgyvendinimo, dėl to, ar dabartiniai BŽP tikslai ir priemonės vis dar aktualūs sprendžiant dabartinius ir būsimus uždavinius ir ar tam tikri aspektai neturėtų būti reformuoti, peržiūrėti, pritaikyti ar patobulinti.

Komisija visada laikėsi blaivaus kritinio požiūrio į šią politiką ir tai buvo pagrindinis politikos pokyčių variklis. Komisija turėtų ir toliau skatinti tobulinti politiką, kai ir kur tai reikalinga.

Dėl pranešimo ilgio apribojimų nebuvo įmanoma išnagrinėti kiekvieno BŽP aspekto, kuriam taikomas BŽP pagrindinis reglamentas (ES) Nr. 1380/2013. Reikėjo pasirinkti.

Todėl pranešime daugiausia dėmesio skiriama žuvų išteklių išsaugojimui ir žuvininkystės valdymui ir, be kita ko, remiamasi per pastaruosius keletą metų jau priimtais specialiais pranešimais, skirtais tokiems klausimams kaip didžiausias galimas tausios žvejybos laimikis, įpareigojimas iškrauti laimikį, BŽP 17 straipsnio įgyvendinimas arba temai „Ateities žvejai“. Tačiau techninės priemonės rengiamos neatsižvelgiant į gana neseniai priimtą naują BŽP teisės aktų sistemą.

Pranešimas neapima nei akvakultūros (dėl kurios ką tik buvo priimta speciali Europos Parlamento rezoliucija), nei žvejybos ir akvakultūros produktų prekybos ir perdirbimo (pagal tuo pačiu metu kaip ir BŽP pagrindinis reglamentas priimtą specialų reglamentą). Jame taip pat nenagrinėjami kiti esminiai aspektai, pvz., BŽP struktūrinis ramstis (pagal EJŖF reglamentą), kontrolė (šiuo metu vyksta tarpinstitucinės derybos) ar „Brexit“ o poveikis ES žvejybai šiaurės rytų Atlante (taip pat aptarta neseniai priimtoje rezoliucijoje).

Pranešėjo pozicija

Nekalbant apie konkrečias priemones, kurias reikia peržiūrėti, būsimai BŽP reikia iš esmės pereiti nuo nelanksčių ir nerealių tikslų prie pragmatiškų ir pasiekiamų tikslų.

Per pastarąjį dešimtmetį (2010–2020 m.) stebėjome radikalų pokytį – nuo visiškai aiškiai apibrėžtų žuvininkystės valdymo tikslų nebuvimo buvo pereita prie griežtų vadinamųjų politinių tikslų, skubotai nustatytų 2013 m. (paskutinės BŽP reformos metais), suprantant, kad tuo metu niekas neturėjo visų atsakymų į klausimus apie jų poveikį ir praktinį įgyvendinimą, ir leidžiant patirčiai spręsti, ar jie gali duoti rezultatų, ar ne. Problema yra ta, kad 2013 m. sutarti tikslai ne tik kad nepasiekti per nustatytus terminus, bet ir paaiškėjo, kad kai kurių tikslų neįmanoma pasiekti, o kitus labai sunku praktiškai įgyvendinti.

Mokslininkai pripažįsta, jog pasiekti, kad visi žuvų išteklių jūrų ekosistemoje būtų naudojami tokiu lygiu, kuriam esant užtikrinamas didžiausias galimas tausios žvejybos laimikis (MSY), – tai mūsų nusistatytas tikslas, kuris turėjo būti pasiektas ne vėliau kaip 2020 m., – praktiškai neįmanoma. Visi išteklių, ypač vykdant žvejybą, kai žvejojamos įvairių rūšių žuvis, negali būti vienu metu žvejojami tokiu lygiu, kuriam esant užtikrinamas didžiausias galimas tausios žvejybos laimikis. Taip pat ir tikslas ne vėliau kaip 2019 m. įgyvendinti įpareigojimą iškrauti visą laimikį, nors kaip koncepcija atrodo paprastas, šiandien vis dar kelia didelių sunkumų. MSY koncepcija turėtų būti įgyvendinama atsižvelgiant į praktinę tikrovę ir socialinius bei ekonominius, proporcingumo ir apsirūpinimo maistu saugumo aspektus.

Šios priežastys nulėmė ne tik žvejų nepasitikėjimą politikais, nes priimtos priemonės yra netinkamos ir stokoja tvirto mokslinio pagrindo, visuomenės, kuri mano, kad ES neįgyvendino to, dėl ko buvo susitarta, nepasitikėjimą, bet ir pasipiktinimą žvejais, nes manoma, kad jie nesilaiko teisės aktų.

Abejojama ES patikimumu. Reikia, kad tikslai būtų realistiški ir pasiekiami. Žvejai turi būti įtraukti į šiuos procesus. Būsimoje BŽP reikia atkurti ir propaguoti taurios ir sudėtingos žvejojimo, ypač ES žvejojimo, tiekiančio vartotojams sveikus, aukštos kokybės ir tvarius maisto produktus, profesijos įvaizdį.

Dabartiniuose BŽP tiksluose skiriama per daug dėmesio aplinkosaugos aspektams. Nors niekas neabejoja, kad geros būklės žvejybos išteklių ir biologinės įvairovės apsauga yra būtina ekonomiškai gyvybingo žvejybos sektoriaus sąlyga, nereikėtų pamiršti, kad BŽP tikslas yra ne vien tik turėti gausesnių žuvininkystės išteklių ar mažiau poreikiamų išteklių, bet ir – arba visų pirma – pasiekti didžiausią tausų jūros gėrybių gamybos lygį, kad būtų užtikrintas apsirūpinimo maistu saugumas ir teigiama socialinė bei ekonominė grąža žvejams ir pakrančių bendruomenėms. Todėl žuvininkystės ir aplinkos politika turi būti suderinta, tačiau aplinkos apsaugos tikslai negali būti viršesni už BŽP tikslus.

Geras valdymas, ankstyvos konsultacijos ir veiksmingas suinteresuotųjų subjektų dalyvavimas sprendimų priėmimo procese yra pagrindiniai sėkmingos politikos elementai.

Šiomis aplinkybėmis užtikrinti vienodas sąlygas tam tikrų užsienio laivynų, taikančių žemus socialinius ir apsaugos standartus, žvejojantiems tose pačiose zonose kaip ES veiklos vykdytojais ir parduodantiems savo produktus ES rinkose, atžvilgiu yra labai svarbu ES laivynų ir akvakultūros gamintojų konkurencingumo požiūriu.

Kartu turime užtikrinti, kad vykdydama vandenynų valdymo veiksmus ES gintų savo žvejybos sektorių interesus pasauliniu lygmeniu. ES tvarumo modelio gynimas ir skatinimas yra visiškai suderinamas su ES sektorių interesų apsauga ir šie procesai turėtų vykti kartu.

ES žvejybos ir akvakultūros sektoriai ir visa jūros gėrybių vertės grandinė yra strateginiai subjektai, nes jų vaidmuo visuomenėje yra tiekti aukštos kokybės sveiką maistą vartotojams. Turime suteikti jiems vietą, kurios jie nusipelnė, ir apskritai teikti jiems didelę reikšmę ES politinėje darbotvarkėje.

Pabaigai pasakytina, kad atokiausiuose regionuose yra specifinių kliūčių ir specifinių poreikių, kaip nustatyta SESV 349 straipsnyje. Pagal BŽP turėtų būti atsižvelgiama į jų ypatumus ir poreikius ir prie jų turėtų būti prisitaikoma.

INFORMACIJA APIE PRIĖMIMĄ ATSAKINGAME KOMITETE

Priėmimo data	24.10.2023
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 16 -: 4 0: 1
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Clara Aguilera, François-Xavier Bellamy, Izaskun Bilbao Barandica, Isabel Carvalhais, Rosanna Conte, Francisco Guerreiro, Anja Haga, Ladislav Ilčić, France Jamet, Pierre Karleskind, Colm Markey, Predrag Fred Matić, Caroline Roose, Bert-Jan Ruissen, Marc Tarabella
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai	Maria da Graça Carvalho, Martin Hlaváček, Ska Keller, Gabriel Mato
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai (209 straipsnio 7 dalis)	Camilla Laureti, Maria-Manuel Leitão-Marques

GALUTINIS VARDINIS BALSAVIMAS ATSAKINGAME KOMITETE

16	+
ECR	Ladislav Ilčić, Bert-Jan Ruissen
NI	Marc Tarabella
PPE	François-Xavier Bellamy, Maria da Graça Carvalho, Anja Haga, Colm Markey, Gabriel Mato
Renew	Izaskun Bilbao Barandica, Martin Hlaváček, Pierre Karleskind
S&D	Clara Aguilera, Isabel Carvalhais, Camilla Laureti, Maria-Manuel Leitão-Marques, Predrag Fred Matić

4	-
ID	Rosanna Conte
Verts/ALE	Francisco Guerreiro, Ska Keller, Caroline Roose

1	0
ID	France Jamet

Sutartiniai ženklai:

+ : už

- : prieš

0 : susilaukė